

BREZA

ŠKOLSKI LIST

ŠKOLSKE GODINE: 2007./08. i 2008./09.

BR0J: 6 i 7



OSNOVNA ŠKOLA SLAVKA KOLARA HERCEGOVAC

DRAGI ČITATELJI,

Poklanjamo vam još jedan školski list "Breza" s namjerom da upoznate najznačajnija događanja u našoj školi kroz protekle dvije školske godine. Uredništvo je bilo u "stotinu muka" jer bilo je tri puta više priloga, (pisanih, slikarskih i fotografskih) nego što smo mogli uvrstiti u ovaj dvobroj. Bilo bi dobro kada bismo mogli tiskati list barem jednom godišnje, ali nema novaca, vlada recesija, tako da smo se i mi prisiljeni ponašati recesijski, no vjerujemo da smo ipak uspjeli u svojoj nakani i tekstovima, fotografijama i slikama pokazati rad i djelatnost učenika i učitelja te prezentirati našu školu u ozračju stvaralaštva i kreativnosti i da ćete se uvjeriti da smo bili vrijedni i marljivi i da smo ostvarili puno toga po čemu ćete nas moći prepoznati.

***U ime Uredništva,
Valentina Mišeta, VIII. razred***



U OVOM DVOBROJU

Na pravom putu (riječi ravnateljice), str. 3.

U svijetu misli, riječi i djela učenika i učitelja razredne nastave, str. 4.-7.

Srce govori, a tambura svira, str. 8.

Do znanja dodatnom nastavom i radionicama za vrijeme zimskog odmora, str.9.

Od računala do računala i kometske jezge, str.10. i 11.

Srcem u pohode, str. 12.

Iz pera stručnih suradnika, str. 13. i 14.

Naši čuvari i čuvarice prirode i njezinih dobara (Eko bilten), str. 15.-22.

U svijetu svjetlosti hrvatske riječi literarno- novinarske družine, str. 23.-29.

Plave se boje Školskog športskog kluba Dinamo, str. 30.-33.

Učimo engleski, str. 34.

Razbibrige, str. 35.

*Izdavač: Osnovna škola Slavka Kolara
Za izdavača: Vera Obrovac, ravnateljica
Uredništvo:*

*Učenici: Valentina Mišeta, Alen Đuroković, Mihaela Kramarić, Domagoj Bratković,
učitelji predmetne i razredne nastave i Anita Kaladija-Palić, prof., stručni
suradnik knjižničar*

Adresa Uredništva: Ul. Braće Petr 2, 43284 Hercegovac

E-mail: os-hercegovac-001@skole.htnet.hr

Odgovorna urednica: Vera Obrovac, ravnateljica

Lektura i korektura: Stjepan Banas, prof.

Računalna obrada i grafički urednik: Blaženka Živoder, učiteljica informatike

Likovno oblikovanje i naslovnica: Zdravko Damjanović, prof. i Zrinka Cjetojević, učiteljica RN

Tisak: Školska knjiga, d.d., Zagreb

Naklada: 500 primjeraka

Poštovane čitateljice i poštovani čitatelji,

prošle su dvije godine od našeg prethodnog susreta. Kakvi smo bili i koliko smo postigli, stvorili, razvili, unaprijedili, ocijenit ćete čitajući ovu Brezu. Zakoračili smo u treće tisućljeće. To je vrijeme suvremenih informaci-



Ravnateljica naše škole i Osnovne škole iz Martinaca

jskih tehnologija i prava je umjetnost odabrati informacije koje će nam uljepšati život i unaprijediti stvaralaštvo. Nove tehnologije i njihova lagana dostupnost udaljuju nas jedne od drugih, potiskuju u nama ljudske osobine, tako da možemo primijetiti da su gotovo nestali prijateljski razgovori, spontana druženja, nesebična pomoć.

U ovoj Brezi saznat ćete o brojnim aktivnostima različitih sadržaja, koje smo provodili uz redovitu nastavu. Bogata kulturna i javna djelatnost, projekt Ekoškole, suradnja sa školom iz Martinaca, učenički susreti i natjecanja do državne razine, potiču svakoga tko cijeni rad, da bude svjestan koliko je ljubavi i vremena uloženo da budemo to što jesmo. Suradnja s našim sunarodnjacima iz Martinaca iz Mađarske pokazuje važnost njegovanja i očuvanja hrvatskoga jezika i kulture, najveće vrijednosti svakog naroda. Prijateljstvo i povezanost dviju škola traju od 1997. godine, te naši prijatelji i mi, svake godine s oduševljenjem ostvarujemo brojne kulturne sadržaje.

Od neizmjerne je važnosti reći da smo pokrenuli humanitarne akcije za pomoć djeci bez roditeljske skrbi i djeci s posebnim potrebama. Ovo govori da nas nije potpuno zaokupila utrka s vremenom, već da smo svjesni da svatko treba dobiti šansu i imati prijatelje.

Protekle dvije godine ostat će zapamćene i po provođenju vanjskog vrjednovanja i samovrjednovanja. I ovim segmentom našeg rada možemo biti izuzetno zadovoljni. Uvjerili smo se da smo na pravom putu, a učenici i njihovi roditelji podržavaju nas u svim planiranim aktivnostima. Možda je ovo neskromno, ali kao ravnateljica, ponosna sam na postignuća koja su ostvarili naši učenici.

NA PRAVOM PUTU

Ovo je izuzetno važno za djecu i mladež koji tek izgrađuju svoje stavove. Na nama odraslima je da im u tome pomognemo, da ih usmjeravamo, imajući pri tom na umu da je svatko od nas različit, sa svim svojim manama i vrlinama. Zato je važno da se ne udaljavamo jedni od drugih, razvijamo međusobno povjerenje i poštujemo različitosti. Sigurna sam da svatko od nas ima barem jednu vrlinu.

Tijekom protekle dvije školske godine, u izvrsnim uvjetima, učenici, učitelji i svi radnici škole radili su kontinuirano, uspješno ostvarivali planirane zadatke i tako postigli značajne rezultate.

Naša prepoznatljivost postaje sve uvjerljivija na mnogim društvenim područjima i razinama.

Čestitam im od srca. Njihov uspjeh je i naš uspjeh, i zato treba istaći da smo zajedničkim radom dali značajan doprinos razvoju odgojno-obrazovnog sustava u Općini Hercegovac, Bjelovarsko-bilogorskoj županiji i Republici Hrvatskoj.

Zahvaljujem svima koji su nam na bilo koji način bili potpora i vjerujem da ćemo i dalje prihvaćati i uspješno rješavati sve izazove današnjeg vremena.

Ravnateljica: Vera Obrovac



Pozdravna pjesma našeg zbora prijateljima iz Martinaca

U SVIJETU MISLI, RIJEČI I DJELA UČENIKA I UČITELJA RAZREDNE NASTAVE

Naše su ručice malene, ali je zato naša mašta beskrajna...

KRTU JE MJESTO U VRTU



Nemoj mama prskati vrt,
uginut će mali krt!

Anita Jurčić, I.r., MŠ



Mali krt u čudu gleda,
traktor njima mira ne da.
U krtičnjak "hitna" juri,
po starog se krta žuri.
Bolestan je stari krt,
sanja sada čisti vrt.

Josip Gelenčir, I.r., MŠ



U krtičnjak smeće pada,
u kući mi tuga vlada.
Pomozite krtu tom
da sačuva mali dom!

Karla Laznicki, I.r., MŠ

Likovna izložba prvašića matične škole



Tajana Jurčević



Pavle Marenčić



Domagoj Hasanac



Dizajn lika za crtani film: Patricia Stankić, Marinela Kanjuh i Lucija Petreković

Naše dvije školske godine brzo su prohujale. Postali smo veći i odgovorniji. Marljivo smo radili i puno naučili. Prisjetit ćemo se samo nekih događaja koji su nas izuzetno veselili. Pored redovne nastave i ostalih obveznih sadržaja, bili smo na terenskoj i izvanučioničkoj nastavi, posjetili razne ustanove u mjestu, obilježili mnoge blagdane te nastupali na školskim priredbama (Dan majki, Dan škole, Školski i Međuopćinski susret LIDRANO). Dane kruha i Dane zahvalnosti za plodove zemlje obilježili smo prigodnim izložbama kruha, peciva i kolača koje su ispekle vrijedne ruke naših majki i baka. Bili smo na terenskoj nastavi u Daruvaru gdje smo vidjeli i upoznali znamenitosti grada Daruvara. Božić smo obilježili prigodnim programom na koji su bili pozvani i naši roditelji, a u posjet nam je došao i Djed Božićnjak s punom vrećom poklona.



Akcija skupljanja starog papira u PŠ Palešnik

Fašnik smo obilježili povorkom kroz selo i školskom priredbom pri čemu smo birali najbolji plesni par, uživali u krafnama i druženju. Imali smo proljetnu i jesensku akciju sakupljanja staroga papira. Vrijedno smo sakupljali i donosili stari papir u školu. Učenici 3. i 4. razreda proveli su tjedan dana u Školi u prirodi u Banjolama i upoznali istarske gradove Hum, Pulu, Rovinj te Nacionalni park Brijune, a učenici 1. i 2. razreda posjetili su Koprivnicu, vrh Bilogore te seosko imanje Bakovčica. Na terenskoj nastavi u Bjelovaru upoznali smo znamenitosti grada Bjelovara te posjetili spomen područje Barutana. Pri povratku kući posjetili smo Lovrakov centar u Velikom Grdevcu. U svim nabrojenim aktivnostima sudjelovali su svi učnici Matične škole i Područnih odjela u Ladislavu i Palešniku.

Učiteljice razredne nastave

Moja majka

Moja je mama meni najdraža.
Ona ima lijepe oči koje svijetle u noći.
Svijetle od ljubavi prema meni i sestri i kada me pogleda nestaju svi problemi

Kada sam tužan,
ona me tješi.
Kada sam sretan,
i ona se smiješi.

Domagoj Bašljan, 4.r
PŠ Palešnik

Ja sam krtica,
miš bez repa,
duge njuške,
tunele kopam
k'o iz puške.

Pomažem u vrtu kopati
da imamo što klopiti.

U vrtu imam stan
al' ne idem iz njega
rado van.

Otrovi me guše
i moja djeca
padaju kao kruške.

Ne dirajte me!
Ne trujte me!
Ja sam krtica,
bez repa miš,
koji neće nikom ništ'!



Matea Lučan, III. r., PŠ Ladislav

Jesenska pjesmica

Laluka mala
nao lui anla
šišu da pljušti
da joj lišće šišti.

Petar Velek 3.r

OŠ Plavka Kolara,
Hlinogorac

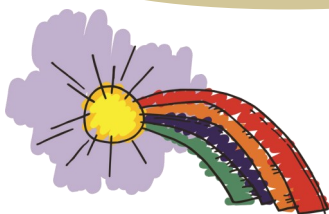
PŠ Ladislav

Koncert

Na koncertu mama žmiri,
a tata ju drži za ruku.
Iz fotelje virim,
miran sam, ne skačem,
brojim svirače
i gumu žvačem.

Robert Grgčević, III.r PŠ Palešnik

Duga



Poslije kiše
na nebu se duga njiše
vesele boje sjaje
i lijepu nam sliku daje.
Lijepu sliku duga stvara
poput prekrasnog Božjeg
dara.
Onda nestane u trenu
i ostavi nam prekrasnu
uspomenu.

*Nikolina Obrovac III.r.
PŠ Ladislav*

Dugine boje razne
poslije kiše po
nebu šeću.
Preljevaju svoje boje
kao najljepše cvijeće.

*Hrvoje Taritaš I.r.,
PŠ Ladislav*

Kasna jesen



Grožđe već polako zori,
a jesen o svom odlasku govori.
Ptice su otišle na jug,
a tata za oranje slaže plug.
Još malo i kukuruzi su zreli,
a brzo će doći i snijeg bijeli.

*Davor Jurčić, III.r.,
PŠ Ladislav*

Škola u prirodi

Učenici trećih i četvrtih razreda boravili su jedan radni tjedan u Školi u prirodi u Banjolama kod Pule. Boravili smo u lijepom hotelu uz dobru hranu, mnogo sladoleda i slanu vodu.



Učenici s učiteljicom Đurđom Žutinom

Najdraži nam je bio zabavni dio koji se sastojao od: kupanja, sunčanja, igara u parku i zabavne večeri na kojoj smo birali najljepši plesni par u piđami, plesačicu i plesača. Radni dio sastojao se od: škole plivanja i obilazaka kulturnih znamenitosti Pule i Rovinja. Vožnja brodom nas je oduševila. Putovali smo na Brijune. Vlakićem smo obišli Veliki Brijun što nam se veoma svidjelo.

Luka Kramarić, III.r MŠ

Moji drugašići

Tijekom protekle dvije školske godine učenici su pored redovne nastave u razredu, dio nastanih sadržaja ostvarili na terenskoj i izvanučioničkoj nastavi. Posjetili su razne ustanove u mjestu, a imali su i posebne goste u razredu, obilježili su mnoge blagdane te nastupali na školskim priredbama (Božić, Dan majki, Dan škole, Školski i Međuopćinski susret LIDRANO). Učenici su cijelu školsku godinu bili veoma aktivni, kreativni, dosjetljivi i marljivi.

Učiteljica Romana Bukač Šegavac



*Gost u razredu-profesor Slaven Marenić
pokazuje učenicima teleskop*

Obilježili smo "Dan jabuke"

Bio je to vrlo poučan dan. Naučili smo mnogo o jabuci što do sada nismo znali. Npr., kako zaštititi jabuku od zaraznih bolesti koje prenose kukci, što sve treba posaditi u voćnjaku, na koji način se sade male voćke. Upoznali smo razne vrste jabuka. Saznali što znači jabuka u prehrani čovjeka. Naučili smo kuhati kompot i mogu vam reći da je bio vrlo ukusan. Kušali smo razne vrste jabuka i uživali u njihovom slatkom i kiselom okusu. Prisjetili smo se što smo čuli kada smo posjetili voćnjak u Palešniku: "Jabuka je kraljica voća". U to sam se uvjerila jer sam naučila kako se ona sve može upotrebljavati. Često ću se sjećati tog Dana jabuke.

Maja Leskovic, III.r., MŠ



Okusili smo slast zrelih jabuka

Jabuka

Volim jabuku više nego jaje
ona mi puno vitamina daje.

Jabuka crvena ili žuta
zaista nikada nije ljuta.

Bila ona kisela ili slatka,
hrani je ona puna dodatka.

Bruno Varga, III.r., MŠ



Moj tata

Kada je imao 10 godina, baš ovoliko koliko i ja sad, moj tata doselio se u Hercegovac. Ehi, da mi ga je bilo vidjeti tada! Na starijim slikama izgleda kao veselo dječak, a baka kaže da je bio sklon vragoljama. I danas je zadržao neke osobine iz mladosti: voli se šaliti i družiti. Tata radi u policiji i često radi u različitim smjenama tako da ga ponekad i ne vidimo cijeli dan. Kada je umoran i nema se volje igrati s nama. Tada drži u fotelji i čita novosti na televizoru. Moj tata voli kupovati različite alate, te njima popravljati različite stvari. To mu i usjeva! Još govori i brat popravimo on popravi.

Voljela bih da tata ima malo više vremena za nas.

Lucija Marenić, IV.r MŠ



Pas je najbolji čovjekov prijatelj

Norbert, Tibor i ja smo prošle jeseni otišli brati lješnjake u moju livadu. Stigli smo tamo i ustanovili da plodovi još nisu zreli. Zadržali smo se još malo da vidimo da li je mali potočić presušio. Norbert je rekao: "Vidiš li zmiju u tom kanalu?" Ja kažem: "Ne to je grana." Uhvatilo nas je strah i išli smo do moje kuće. Na pola puta nas je napao pas mojih susjeda. Počeli smo bježati uz brijeg. Norbertu je ispala klompa u najgorem trenutku i morao se vratiti po nju. Spasilo nas je trnje koje je zaustavilo psa. Do moje kuće stigli smo neozlijeđeni. Nedavno sam saznao da taj pas ne grize, samo se igra.

Kada je najbolje ići brati lješnjake? Kad ne nosiš klompe.

Leon Kuserbanj, IV. r. MŠ



Matea Klarić, IV.r. MŠ

SRCE GOVORI, A TAMBURA SVIRA



Glumci i recitatori naše škole

U našoj školi postoji više skupina dramsko-recitatorskih družina, a jednu od njih čine i učenici predmetne nastave od V. do VIII. razreda. Oni svake godine vrijedno rade i pripremaju se za razne kulturno-umjetničke programe.



Scena iz igrokaza "Božićna noć"

U školskoj 2007./2008. godini nastupali su na Božićnoj priredbi s igrokazom „Živjela štednja“, a za Školski i Međuopćinski susret LIDRANO 2008. pripremili su scensku igru „Dječja zaštita prirode“. Osim igrokaza i scenske igre, učenici su krasnoslovili i individualne recitacije. Dramsko-recitatorska družina PN-e sudjelovala je i na priredbi u povodu dolaska OŠ Martinci iz Mađarske.

U školskoj godini 2008./2009. članovi dramsko-recitatorske družine uprizarili su recital „Božićna noć“ kojeg su izveli na Božićnoj priredbi. Na Školskom i Međuopćinskom susretu LIDRANO 2009. postižu zapažen uspjeh i pozitivne kritike scenskom igrom „Pipi ne može u školu“ i recitalom „Život je tako dobar“. Veoma uspješne su bile i recitorice Antonela Bosilj i Mihaela Kramarić. 8. svibnja 2009. naši glumci i recitatori sudjelovali su u kulturno-umjetničkom programu upriličenom u povodu dolaska naših prijatelja iz OŠ Martinci iz Mađarske.

Učiteljica Romana Bukač-Šegavac

Tamburaši



Nastup tamburaša pred prijateljima iz Martinaca

U stariju tamburašku sekciju, upisani su učenici osmih razreda: Ana-Marija Beriće, Tea Berc, Blanka Brezinščak, Matija Mikuleta, Nika Pereš, Marko Bratković, Ana Jurić, Hana Fiala, Sanala Kudlač te jedan učenik šestog razreda Ivan Bazijanec. Sastajemo se svakog utorka 6. sat u učionici glazbene kulture, gdje nakon „štimanja“ tambura sviramo folklorne skladbe, ali i za svoj „gušt“. Uglavnom se dogovaramo što ćemo svirati. Nastupamo svake godine na Božićnoj priredbi, za Dan škole, no često nastupamo van škole. Sara Klobučar, Mateo Cvek, Matko Sotinec, Iva Anić, Antonela Bosilj, Filip Cjetojević, Matej Stepić, Emilia Fiala i Domagoj Bratković prvi su put nastupili na priredbi za naše prijatelje iz Martinca. Sada marljivo vježbaju božićni repertoar, koji će izvesti na Božićnoj priredbi. Sviraju ponedjeljkom 7. i 8. sat i jako su dobri.

Učiteljica Romana Fezi-Martinić



Naš raspjevani zbor

**Dječji
zbor**

Dječji zbor OŠ Slavka Kolara broji 30 učenika, a pod vodstvom je učiteljice glazbene kulture Anite Novaković. Zbor sudjeluje na brojnim priredbama kao što su Božićni program, Dan škole, Školski Lidrano i razni kulturni događaji u općini Hercegovac.

Učiteljica Anita Novaković

DO ZNANJA DODATNOM NASTAVOM I RADIONICAMA ZA VRIJEME ZIMSKOG ODMORA



Matematičke zagonetke

Učenici su marljivo dolazili na satove dodatne nastave iz matematike i matematičke radionice gdje smo između teških zadataka našli vremena i za logičke zagonetke.

1. Kako razmijeniti novčanicu?

Kako razmijeniti novčanicu od 500 kuna novčanicama od 5 i 20 kuna tako da broj novčanica obiju vrsta bude isti?

2. Pokušaj dobiti broj 42 kao rezultat brojeva 2, 3, 4 i 9.

3. Možete li spojiti sve točke sa četiri linije u jednom potezu, ne dižući olovku s papira.

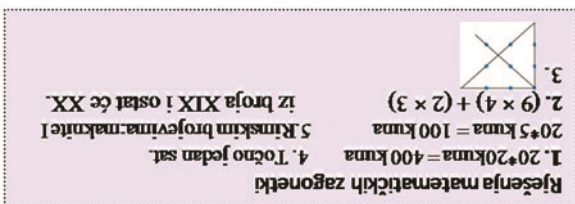


4. Recept

Doktor vam je prepisao tri tablete i rekao da ih trebate popiti u razmaku od pola sata. Koliko će vremena proteći između prve i zadnje tablete.

5. Oduzimanje

Kako oduzeti 1 od 19 da se dobije 20?



Učiteljica Nataša Cupek

Matematičko-informatička radionica

S v a k e godine tijekom zimskih praznika našim učenicima organiziramo matematičko-informatičku radionicu. Voditeljice su učiteljice Nataša Cupek i Blaženka Živoder.



Maja rješava matematičke zadatke

Geografi

Sa svjetskih meridijana i paralela, svoju pozornost podarismo sadržajima zavičajne i regionalne geografije. Uključeni smo u školski projekt "Moj zavičaj u slici, riječi i pjesmi" sa sadržajnim odrednicama "Prostorno-demografska obilježja istočne Moslavine".

Darko Deželić, prof.

Fizičari

Dodatnu nastavu fizike pohađalo je 6 učenika 8. razreda. Svoja znanja iz fizike proširivali su, a i produblivali kroz stručnu literaturu i tražeći na internetskim stranicama podatke iz djelokruga njihovih interesa. Samostalno su izlagali svoje spoznaje kroz referate i vrlo uspješne prezentacije. Rješavali su teže zadatke, a posebno su bili zainteresirani za izvođenje pokusa i eksperimenata u našoj dobro opremljenoj specijaliziranoj učionici.

Upravo na inicijativu mladih fizičara organizirana je terenska nastava u Zagrebu pa smo tom prigodom posjetili Tehnički muzej koji ih je oduševio.

Uspješno su zastupali našu školu na Županijskom natjecanju iz fizike.

Učitelj Ivan Koren

Oni vole njemački jezik

Učenici četvrtog razreda koji vole njemački jezik, opredijelili su se za pohađanje dodatne nastave. Na kraju svake nastavne godine organizirao sam malo natjecanje koje se sastojalo od rješavanja "SUPER TESTA" kojem je prethodilo; čitanje, razumijevanje teksta, odgovaranje na pitanja i otvorenost u komunikaciji.

Kada su zbrojeni rezultati jednog i drugog dijela natjecanja, naj-znalac njemačkog jezika postala je Lucija Marenić koja je svojim znanjem i talentom bila uspješnija od svojih "velikih rivala", Nine, Leona, Luke i Domagoja.

Iako ovo natjecanje nije utjecalo na ocjenu, učenici su se izuzetno zalagali i željeli postići što bolje rezultate. Iskreno im čestitam!

Učitelj Milan Vujatović

OD RAČUNALA DO RAČUNALA I KOMETSKE JEZGRE

Informatičari

MALO NAS JE, AL' SMO ODABRANI

U WEB TIMU smo samo nas petorica, ali nas je ta malobrojnost još više motivirala za marljivi rad koji je razvidan, ako posjetite naše stranice:

<http://www.os-skolara.hr> i

<http://www.os-skolara-hercegovac.skole.hr>.



Web stranica

Naša zadaća je sakupljanje najrazličitijih informacija o životu i radu naše škole i stavljanje na naše stranice. Trudimo se da naše stranice stalno osvježavamo novim vijestima, novim prezentacijama koje pripremaju učenici u pojedinim izvannastavnim aktivnostima (zadugari, literati, novinari, likovnjaci, športaši, tamburaši, dramska skupina...).

Jednako tako možete susresti stranice o knjižnici, nastavi, stranice posvećene roditeljima, pedagoški kutak, foto album, eko školi... i naravno neizostavnim šaljivom kutaku.

Raduje nas što i mi kao "mala" škola, možemo pokazati što se događa u našoj sredini, na našim hodnicima, u našim školskim klupama, našem igralištu i što vam možemo predstaviti naš školski rad i život, ovdje, u Hercegovcu.

Posjetite naše stranice i javite nam se. Radujemo se svakoj poruci, svakom prijateljskom savjetu i susretu.

Petorica veličanstvenih:

Kristian, Dominik, Matija, Dario i Robert

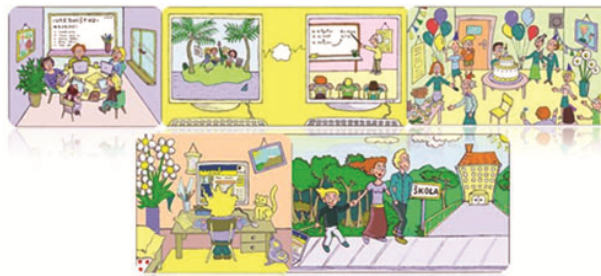


PRVI ROĐENDAN PORTALA ZA ŠKOLE I PRVA NAGRAĐA ZA DOMINIKA ŠINKA

Hrvatska akademska i istraživačka mreža-CARNet u povodu prvog rođendana Portala za škole organizirala je nagradno natjecanje za učenike osnovnih i srednjih škola pod nazivom "Pišem ti priču" koju

je sadržajno trebalo utemeljiti prema pet originalnih i zabavnih ilustracija koje je ponudio organizator natjecanja. Priča je trebala sadržavati najmanje 200, a najviše 400 riječi, a natječaj je bio otvoren od 15. ožujka do 15. travnja 2008.

Evo ilustracija prema kojima je trebalo napisati priču



U ovo natjecanje uključilo se i naših 16 učenika predmetne nastave.

Svoje priče poslalo je više od 300 učenika iz Republike Hrvatske, a glasovanje je započelo 8. svibnja i završilo 18. svibnja.

U svibnju objavljeni su rezultati glasova-



Alen i Dominik u stvaralačkom zanosu

nja. U našoj školi zavladała je velika radost, a posebno u mojem razredu jer je moj prijatelj Dominik osvojio prvu nagradu i dobio digitalnu DVD kameru.

Priču možete pročitati na stranici:

<http://www.skole.hr>

Nije ovo samo uspjeh našeg Dominika, već je to veliki uspjeh i za našu učiteljicu informatike Blaženku Živoder koja nas je potakla da se javimo na natječaj, a jednako tako i uspjeh za našu malu školu koju je svojom pričom "I ja sam se radovao" na informatički kreativan način promovirao moj prijatelj Dominik Šinko.

Alen Đuroković, VII. razred

NAŠI INFORMATIČARI U SIEMENSOVOM PROJEKTU "CREATE THE FUTURE- GRADOVI BUDUĆNOSTI" CREATE THE FUTURE

Siemens d.d. je u suradnji s Ministarstvom znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske pokrenuo projekt "Create the Future-gradovi budućnosti" s ciljem da učenici u osnov-



Tim u izradi svoje prezentacije pod imenom *Modno središte-Zadar*

nim i srednjih škola pokazu kako vide održivi razvoj i prevladavanje infrastrukturnih izazova hrvatskih gradova.

I naši informatičari uključili su se u ovaj projekt i do zadanog roka 30. travnja 2009., a sukladno natječajnim propozicijama, predali završene prezentacije s cjelovitom dokumentacijom.

U projekt se uključilo jedanaest timova koje su sačinjavali učenici od 6. do 8. razreda. Kako je timove sačinjavalo 40 učenika, ne navodimo njihova imena, već samo jedanaest naziva projekata: *Webograd, Vukovar-branitelj sutrašnjice, Rijeka-suvremeni grad, Modno središte-Zadar, Grow street, Grad svjetla, Ulaz u grad strave, The black future, Velegrad, Megapolis i Futurius.*

Učenici su svoje prezentacije osmišljavali i ostvarivali pod stručnim mentorskim vodstvom učiteljice informatike

Blaženke Živoder. Nećemo tajiti, nadali smo se da ćemo se naći među nagrađenima, ali kada su krajem svibnja objavljeni rezultati nismo se našli među onima koji su bili najvrjedniji, od 133 rada nismo bili među tri nagrađena.



Gotovi radovi pripremljeni za slanje

Unatoč tomu, ispunjeni smo zadovoljstvom, jer smo ostvarujući ovaj projekt mogli dokazati i pokazati svoju kreativnost, maštovitost, rukovanje raznim programima i puno toga naučili, što ne bismo naučili samo na redovnim satovima informatike.

Dora Bašljan, VII. razred

Astronomi



Na državnom natjecanju mladih astronoma

Državno natjecanje! O tome sam sanjala. Nakon što je u našoj školi organizirana izvan nastavna aktivnost iz astronomije koju vodi učitelj Ivan Žunac, odmah sam se upisala. Nakon napornog rada i pripremanja za školsko natjecanje, nakon njegova održavanja, postigla sam rezultate koji su me odveli na županijsko natjecanje.



Mihaela priprema model kometske jezgre

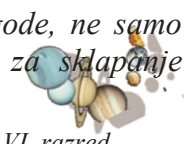
Na Županijskom natjecanju sam upoznala nove prijatelje koji jednako vole astronomiju kao i ja. Iako su sudjelovali učenici od 5. razreda osnovne škole do 4. razreda srednje škole, ja sam imala najviše bodova i prošla na Državno natjecanje.

Državno natjecanje održano je u Omišu od 10. do 12. svibnja 2009. U sobi sam bila s još dvije učenice koje su mi također postale nove prijateljice. Prije samog natjecanja bile smo jako nervozne. Ispit je bio mnogo teži, nego smo očekivale. Poslije podne je bila obrana radova. Moj mentor mi je bio podrška. Bila sam deseta.

Predstavila sam se temom Kometska jezgra. Izrađivala sam model kometske jezgre. U rukavicama i naočalama izgledala sam kao mali alien, ali takva oprema je nužna zbog zaštite od sastojaka od kojih se komet izrađuje.

Natjecanja su odlične prigode, ne samo za ostvarivanje uspjeha, nego i za sklapanje novih prijateljstava!

Mihaela Kramarić, VI. razred



SRCEM U POHODE

Škola stvaralaštva "Novigradsko proljeće"

Kada mi je profesor Stjepan Banas na satu hrvatskoga jezika rekao da me je Učiteljsko vijeće predložilo za Novigradsku školu stvaralaštva, bila sam presretna.

Želja mi je bila da me uključe u scensku radionicu. Svakoga dana sam otvarala stranice Škole stvaralaštva "Novigradsko proljeće" ne bih li naišla na popis primljenih polaznika. Kada sam vidjela svoje ime među izabranima, ravnateljica mi je objasnila sve o odlasku u Novigrad.



Iva u glumačkom zanosu pred svojom voditeljicom.

U "Scenskoj 2" u koju sam ja bila raspoređena, voditeljica je bila Vera Pišćević. Svojoj skupini dali smo ime *Kišne gliste*. Sve što smo naučili predstavljali smo svake večeri. Počeli smo osmišljavati igrokaz za završnu priredbu na temu *Rasadnik*. Iako sam ja bila najmlađa u našoj radionici izvrsno sam se "uklopila" u društvo i našla drage prijatelje. Na jednoj od večernjih promocija gostovao je pjesnik Enes Kišević, a ja sam bila ponosna što sam pred njim recitirala ulomak iz njegove pjesme *Svjetlost je tvoja sjena*. Bila sam još ponosnija kada je Enes pohvalio moju interpretaciju.

Nekoliko dana uporno smo osmišljavali predstavu bez teksta, samo mimikom i gestom. Radnja je bila smještena u Endemsko-edenskom vrtu, a kroz četiri scene prikazali smo: Izrugivanje i ogovaranje, ovisnosti, prežderavanje i pohlepu. Scenska igra završava uništavanjem nevaljalih osobina, da bi se mogle posaditi dobre i vedre osobine.

Na završnoj priredbi bili smo svjesni da se bliži završetak Novigradske škole. Bili smo tužni, krenula je i poneka suza, ali ostala je nada da ćemo se vidjeti iduće godine.

Iva Anić, VI. razred

"Razveselimo dječja srca"

Na inicijativu učenika VII. razreda i vjeroučitelja Gorana Rukavine proveli smo humanitarnu akciju "Razveselimo dječja srca" u koju su se uključili svi učenici i učitelji naše škole.



U posjetu siromašnoj obitelji u Hrsovu

Ovom humanitarnom akcijom prikupljali smo igračke koje smo namijenili siromašnoj djeci i učenicima V. osnovne škole u Bjelovaru koju pohađaju učenici s posebnim potrebama.

Zaista sam se ugodno iznenadila odazivom naših učenika od 1. do 8. razreda i uskoro je prikupljeno "brdo" igračaka.



Kod učenika u V. osnovnoj školi

Kada smo krenuli s ravnateljicom i vjeroučiteljem u Hrsovo i V. osnovnu školu u Bjelovaru i kada smo uručili igračke našim vršnjacima, skoro sam zaplakala, jer radost te djece je bila tolika, da sam bila presretna što smo pristupili ovoj akciji.

Njihovu sreću ne mogu opisati kao ni ugodu koja je ispunila moje srce što smo razveselili toliko dječjih srdaca. Shvatila sam koliku sreću čine male stvari i sitni znakovi pažnje, a tako ih rijetko poklanjamo svojim bližnjima.

Valentina Mišeta, VII. razred

IZ PERA STRUČNIH SURADNIKA

Opis poslova i poželjne osobine pedagoga

Pedagozi su stručnjaci koji se bave odgojem. Pedagozi mogu raditi u školama, vrtićima, domovima za nezbrinutu djecu, učeničkim domovima. Najveći broj pedagoga radi u školama, u kojima su oni osnovni stručni suradnici.

Rad pedagoga u školi možemo podijeliti na više područja: planiranje i programiranje, rad s učenicima, rad s učiteljima te rad s roditeljima. Planiranje i programiranje uključuje planiranje vlastita stručnog usavršavanja i stručnog usavršavanja učitelja, sudjelovanje u izradbi godišnjeg plana i programa škole te planiranje rada i sudjelovanje u radu učiteljskog vijeća. U ovim djelatnostima pedagog surađuje s ravnateljem škole i ostalim stručnim suradnicima (psiholog, defektolog). Pedagog, u suradnji s lokalnim zavodom za zapošljavanje, izrađuje plan i program za profesionalno informiranje. Plan rada s djecom s teškoćama u razvoju i plan rada s darovitom djecom pedagog izrađuje u suradnji sa psihologom i defektologom, ako ih u školi ima.

Pedagog izrađuje plan zdravstvene, socijalne i ekološke zaštite učenika u suradnji sa školskom ambulantom. Zadatak je pedagoga i izradba plana kulturne i javne djelatnosti škole te sređivanje pedagoške dokumentacije.

Pedagog organizira i provodi ispitivanje zrelosti za upis u prvi razred, organizira učeničke radionice i dodatnu nastavu, organizira edukativna i odgojna predavanja za učenike, a neka sam i održi. Pedagozi provode dio profesionalnog informiranja u suradnji sa Zavodom za zapošljavanje (ankete Zavoda za zapošljavanje), daje informacije o programima srednjih škola (pedagozi osnovnih škola), odnosno programima fakulteta (pedagozi u srednjim školama). U stručnom timu sa psihologom i defektologom provode programe za djecu s teškoćama u razvoju, a u suradnji sa psihologom provode programe za darovitu djecu.

Pedagozi u radu s učiteljima provjeravaju realizaciju rada učitelja (nazočnost na nastavi, realizaciju planova i programa i sl.). Pedagozi analiziraju rezultate škole na područjima uspjeha, vladanja, popravnih ispita i sl. Organiziraju istraživački rad u školama i stručno usavršavanje učitelja, kao i odgojna i edukativna predavanja za roditelje.

Pedagozi moraju voljeti djecu i rad s djecom. Posebno je važno poznavati psihu djeteta i prilagoditi način komuniciranja djetetu. Važno je razviti smisao za probleme drugih osoba i strpljivost u radu. Sposobnost kvalitetnog planiranja, odlučnost, objektivnost i odgovornost važne su osobine za kvalitetan rad pedagoga. Zbog čestog izvještavanja, informiranja te držanja predavanja, važna je lakoća usmenog i pismenog izražavanja.

*Iz zbornika HPKZ odabrao, Juraj Marković,
pedagog*

Vijeće učenika

U našoj školi osnovano je Vijeće učenika. Članove Vijeća birali su učenici svakog razrednog odjeljenja. Učenici odabrani u Vijeće su: Lucija Petreković, Lucija Vuksanović, Luka Kramarić, Lucija Marenić, Nina Anić, Davor Jurčić, Erna Grčević, Domagoj Bašljan, Luka Slivar, Lorena Đuroković, Krunoslav Varga, Vanja Hasanac, Martina Stepić, Hana Fiala, Nika Pereš. Svi učenici marljivo su dolazili i radili u Vijeću. Bilo je tu dosta pitanja i pritužbi na ponašanje pojedinih učenika. Tako je razredna nastava imala dosta pritužbi na starije učenike, a predmetna je postavljala uvijek aktualno pitanje o maturalcu. Nakon donošenja Pravilnika o kućnom redu na Vijeću smo analizirali prava i obveze ne samo učenika, već i učitelja. U neke od naših sastanaka uključila se i naša ravnateljica Vera Obrovac te strpljivo saslušala naše probleme i dala nam korisne savjete. U najveselijem mjesecu u godini, veljači, u dogovoru s našim voditeljima knjižničarkom i pedagogom organizirali smo maskembal i izbor za miss i mistera škole i malo se razveselili. Titulu Miss škole odnijela je Sanela Kudlač, a titulu Mistera škole Ivan Radočaj. Pobjednice karaoka bili su Janja Petanjek i Sanela Kudlač pjesmom "Svijet voli pobjednike". Iako naše Vijeće nema pravo odlučivanja, jako smo sretni što se čuje i naš glas.

Lorena Đuroković, V.razred

Prijateljujem s knjigom

Prema nastavnom planu i programu za osnovnu školu suvremena školska knjižnica je informacijsko, medijsko i komunikacijsko središte svake škole, a njezin funkcija je potpora obrazovnim ciljevima i zadacima zacrtanim nastavnim planom i programom škole. Za ostvarenje tih ciljeva potrebno je surađivati s učenicima, učiteljima, voditeljima stručnih timova, ravnateljicom, nastavnicima škole i ostalim stručnim suradnicima, administrativnim osobljem te izdavačkim kućama.

Kako je cijeli svijet postao globalno selo u knjižničnom poslovanju izuzetno je važna informacijska pismenost. Ona uključuje razumijevanje i uporabu informacija, ne samo iz klasičnih izvora znanja (knjige) već i onih izvora posredovanih suvremenom tehnologijom kao što je internet. Upravo u edukaciji ovog oblika pismenosti školska knjižnica ima važnu ulogu jer poučava učenike samostalnom istraživačkom radu, potiče ih na stvaralačko i kritičko mišljenje pri pronalaženju, vrjednovanju i primjeni informacija. Današnje računalno usmjerene generacije učenika svakako treba upoznati s elektroničkom knjigom, knjigom na CD-ROM-u, web stranicama koje govore o knjigama, s diskusijskim listama, blogovima o knjigama itd.. Samo tako obrazovani učenici nositelji su budućeg društva znanja.

Anita Palić-Kalađija, prof.



Naša knjižnica

NAJČITATELJ

U ovoj Brezi odlučila sam prikazati podatke iz statistike knjižnice. Prateći dnevnik posjeta uvidjela sam povećanje posjeta, ali ne i posudbe u knjižnici. U 07./08. g. bilo je 1684 posjeta knjižnici pri čemu su posuđene 2465 knjiga. U 08./09. za 1763 posjeta posuđeno je 2385 knjiga. Naj čitanije knjige su: Povijestice (80 zaduženja), Družba Pere Kvržice (78), Strah u Ulici lipa (76). Od časopisa, najposuđivaniji je Enter (164 zaduženja) i Bug (127 zaduženja).

DOGAĐAJNICA

U našoj knjižnici imali smo nekoliko zanimljivih književnih susreta, obilježavali obljetnice, radili plakate, čestitke, čitali poeziju za Valentinovo.

Našu školu posjetila je Branka Primorac, novinarka i urednica Večernjeg lista i hrvatska spisateljica. U redakciji Večernjeg lista radi kao novinarka i urednica kulture. Već desetak godina sudionica je LIDRANA kao mentorica za novinarski izraz. Predstavila je lektirne naslove Ljubavni slučaj mačka Joje i Maturalac koje smo kupili za našu knjižnicu.

Za učenike razredne nastave izuzetno je bilo zabavno na susretu s Jadrankom Del Ponte, ravnateljicom Knjižnice i čitaonice u Kutini, a u suradnji s Općinskom knjižnicom u Hercegovcu. Promovirana je slikovnica „Klaun u knjižnici“ i „Kuni ljubimci“.

Jadranka Čunčić Bandov, članica Društva hrvatskih književnika i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika odigrala je svoj igrokaz „Šale, trice, zvrndalice“.

Knjižničarke

Josipa Čengiđ, 6.r.
Sara Klobučar, 6.r.

Najčitatelji za 2007./08. su:

1. Lucija Vuksanović sa 45 posudbi
2. Lara Bogdan 43
3. Matea Klarić 40

Za 2008/09.:

1. Lucija Vuksanović 45 posudbi
2. Elena Šturlić 38
3. Marko Bratković 28



Naš Harry
Potter-Jakov
Marenić



NAŠI ČUVARI I ČUVARICE PRIRODE I NJEZINIH DOBARA

“Dosta nas je zemlja hranila, sada je vrijeme da mi zemlju hranimo”
(E.Kišević)

Naša je škola po drugi puta obnovila **STATUS MEĐUNARODNE EKO-ŠKOLE**.

Školska svečanost podizanja zelene zastave održan je 21. svibnja 2009.

U proteklom dvogodišnjem razdoblju tema nam je bila **OTPAD**. Posebnu smo pozornost poklonili **UČENIČKOM STVARALAŠTVU** od različitih otpadnih materijala.

Na taj način razvija se **ekološka svijest i svijest o nužnosti i vrijednosti rada za čovjekov život**.



Prva svečanost podizanja zelene zastave održana je 12. svibnja 2005. godine

U školi je proveden školski **EKO-KVIZ**. Za natjecanje su se pripremale dvije ekipe. Uspješnija ekipa je stekla pravo natjecanja na Županijskom Eko kvizu koji je održan u Velikom Trojstvu. Na Županijskom natjecanju je osvojila **prvo** mjesto i plasirala se na Državno natjecanje koje je održano u Sv. Martinu na Muri u svibnju 2008. godine.

POSJETILI SMO PLANTAŽU JABUKA OBITELJI ČUK IZ PALEŠNIKA



Naše područje je idealno za voćarstvo, ali je nedovoljna zainteresiranost za podizanje većih nasada voćaka. Možda će se netko od naših zadrugara odlučiti za bavljenje voćarstvom nakon završenog školovanja, te nam je 25. rujna 2008. ravnateljica škole Vera Obrovac organizirala prijevoz na plantažu jabuka koju je podigla obitelj Čuk iz Palešnika.

Plantaža je podignuta 2006. godine na površini od 17 ha. Posađeno je 37.000 sadnica različitih sorti jabuka.

Osladili smo se jabukama na Čukovoj plantaži

Jedan od glavnih nositelja aktivnosti iz programa Eko škole je i naša Učenička zadruga.

Naziv učeničke zadruge: **UČENIČKA ZADRUGA «HERCEGOVAC».**

Godina osnutka: 1957. Prekid rada: 1992.-2001. Godina obnove: 2002.



«**ETNO SEKCIJE**» u PŠ Ladislav i Palešnik. Članovi sekcija sakupljaju i čuvaju predmete kojima su se nekada služili ljudi u našem kraju. Uskoro će početi uređenje školske etno zbirke u staroj zgradi Područne škole u Ladislavu.

Stare glinene posude iz etno zbirke

«**MLADI VOĆARI**» su prije godinu dana na zemljištu PŠ Ladislav posadili 46 sadnica starinskih sorti voćaka: kruške citronke, jabuke božićnice, jabuke mašenke, zlatne parmenke, šljive bistrice i mnoge druge. Starinske sorte su pogodnije za uzgoj jer su otpornije na bolesti pa nije potrebno prekomjerno koristiti kemijska sredstva za zaštitu. Imali smo i prve plodove u našem voćnjaku. To su mušmule, jabuke i kruške citronke.

Tijekom mjeseca lipnja 2009. započeli smo s postavljanjem drvene ograde oko voćnjaka. U svim su radovima, uz našega voditelja sekcije «Mladi voćari» učitelja Milana Vujatovića i domara škole Janka Despota, nesebično pomagali **roditelji učenika iz Ladislava**.



I roditelji su pomagali u postavljanju ograde



“Pčelice” beru nevenove cvatove

SEKCIJA «PČELICE» su naši najmlađi, ali i najvrjedniji zadrugari. Na gredici u cvjetnjaku sa svojom učiteljicom gaje ljekovito i začinsko bilje. Najviše imaju nevena i mente ili metvice. Sakupljaju cvatove nevena i lišće mente, suše ih i pakiraju: neven u bočice, a mentu u vrećice.

Od osušenog nevena mogu se pripremiti različiti narodni lijekovi kao što je oblog za ispucanu i oštećenu kožu, ogrebotine i opekotine. Od suhog lišća mente ili metvice se priprema čaj koji osvježava i umiruje.

«Pčelice» su naučile kako se reciklira stari papir. Od **uporabljenog** papira su izradili razne posudice.



“Pčelice” su napravile lijepe ogrlice od šupljih stabljika bazge. Najmlađi zadrugari, učenici prvoga razreda su izradili ove lijepe podmetače od komadića keramičkih pločica koje su povezali gipsom.



Priprema nevenove masti

SEKCIJA «EKO-EKO» bavila se izuzetno ljekovitom biljkom nevenom. Prema uputama koje smo saznali od naših baka pripremili smo NEVENOVU MAST. Ubrali smo svježe cvatove nevena i umiješali ih u nesoljenu svinjsku mast. Sve smo procijedili kroz gazu. Ova lijepa žuta mast je lijek za kožu. Liječi oštećenu, ispucanu i opečenu kožu. Punili smo kutijice, napisali deklaracije i zapakirali.

Posebno smo ispitali kako se može iskoristiti **otpad**. Zato smo od odbačenih daščica, otpadnog furnira, kartona i starih CD izradili satove. U tome su nam pomogli naši roditelji i posebno naš domar Janko koji nam je strojem izrezao daščice, a mi smo dijelove spojili, obradili brusnim papirom, premazali lakom za čamce, zalijepili oznake za brojeve i složili satni mehanizam i kazaljke. Fur-

nir smo izrezali na trake, isprepleli ga, zalijepili za karton i složili satni mehanizam i kazaljke.



Najvažnije aktivnosti **SEKCIJE «EKO-EKO»** bile su: izrada hranilišta za ptice i kućica za solitarne pčele. Različite samljevene sjemenke smo pomiješali s masnoćama i sve utisnuli u ljuske kokosa. Hranilišta smo postavili na grane u voćnjaku. To je bila hrana za ptice u hladnim zimskim danima.

Dječaci su sa zadovoljstvom obavili svoj posao

POSTAVLJANJE HRANILIŠTA ZA PTICE

Zadnji je dan prvoga polugodišta, 19.12. 2008.

Napravili smo hranilišta za ptice od margarina i samljevenih sjemenaka žitarica. Hranu smo utisnuli u prazne ljuske kokosa.

Sara, Ivana, Lidija, Kristina, Lorena, Josipa i ja smo dodavale hranilišta Daliboru i Davidu koji su se popeli na stablo višanja i postavljali ih na grane. Dan je bio tmuran i kišovit, ali nama nije bilo teško to uraditi. Ptičice će imati hrane kada dođe prava zima.

Ivana Klarić, 5.b

Zadrugari šestog razreda su napravili hranilišta za ptice. Kućice moraju biti izrađene od prirodnih materijala.

Naš domar škole Janko nam je strojem izrezao daščice koje smo spojili i obložili stabljikama lijeske i korom. Daske je kupila škola, a ostalo smo donijeli od kuće.



Izrada kućica za ptice



Na maloj gredici ispred škole imali smo posađenu lavandu. Osušene cvjetove lavande pakirali smo u platnene vrećice koje možemo staviti u ormare da bi smo se riješili dosadnih moljaca.

Priprema vrećica za pakiranje lavande

UVIJEK NAM JE ZANIMLJIVO I ZABAVNO

Najbolje smo se zabavljali na sastancima i radu mladih zadrugara.

Zahvaljujemo Bogu, jer nismo trebali učiti. Pravili smo mirisne jastučice od kojih je Filip mirisao tako da su se "cure" mogle lijepiti na njega iz daljine. Dakle, počeli smo u jastučice stavljati lavandu koju smo ubrali na našoj gredici u cvjetnjaku. Zatim je Martina vezala jastučice "punom parom", tako da se umorila.

Bili smo zvrkasti kao Zvrko iz crtića, Transformeri !

Sljedeći petak pravili smo ukrasne kutije. Martina je lijepila njihove kutove, Filip i Vanja su rezali «dronjke», a zatim smo počeli lijepiti lišće.

Fičo je počeo «cmoljiti» kako ne zna zaljepiti kut pa mu je Martina to pokazala.

Ponašali smo se kao kad je mudrac savjetovao nekog stranca:

» Mnogo radim, mnogi me i hvalje. Savjetujte mi kako da se ponašam». A mudrac mu odgovori:

» Kad ti netko liže noge, zaustavi ga dok te ne počne gristi!«

Martina Kolarić, VI. razred

Pravi umjetnici u našoj Zadruzi su članovi **SEKCIJE «MLADI KERAMIČARI»**

Rad ove sekcije obuhvaća dva programa.



Bojanje ukrasnih predmeta

Prvi je izrada uporabnih i ukrasnih predmeta od gline pečene u keramičkoj peći i njihovo bojanje glazurnim bojama.

Drugi program temelji se na **fuziji otpadnog stakla** izvedenoj u, iako neprikladnoj, istoj keramičkoj peći.

Na taj način stječemo kritičan stav prema kiču s kojim nas zatrpavaju veliki trgovački centri, a istovremeno učimo više cijeniti gotovo izumrli stari zanat keramike.

Posebno napominjemo da u našem radu koristimo **otpadno staklo** koje još uvijek možemo pronaći na mjestima gdje ga ne bi trebalo biti.

Mi biramo komadiće stakla, a učitelj ga reže prema našim zamislima. Staklene komadiće zatim pažljivo slažemo i tada se sve stavlja u keramičku peć. Nakon pečenja treba pričekati najmanje 24 sata. Prijevremeno vađenje dovodi do nagle promjene temperature stakla i njegova pucanja.



Posude i dijelovi namještaja od recikliranog stakla

A NOVO, NOVO, NAJNOVIJE-PROBNA PROIZVODNJA EKO SAPUNA.

Ideja je potekla od mladih kemičara, učenika sedmog razreda.



Izrada eko sapuna

Eko sapune proizvodimo od suncokretovog ulja i natrijeve lužine koje miješamo u određenim omjerima (što je naša poslovna tajna) i na točno određenoj temperaturi od 38 °C. Smjesi dodajemo različita eterična ulja. Sapune sušimo na sobnoj temperaturi, a saponifikacija traje najmanje mjesec dana.

Sve je izrađeno od prirodnih materijala, osim celofana i vrećica u koje smo sapune pakirali.

Možda će se jednoga dana netko od nas baviti proizvodnjom eko sapuna kao hobbijem ili će nam to biti zanimanje od kojega ćemo živjeti.

SLASTAN ČETVRTAK



Priprema smjese za kolače

Jednog četvrtka dogovorili smo se da ćemo peći kolače. Kupili smo sve potrebne sastojke i krenuli u akciju.

Planirali smo peći dva kolača: KEKSE OD NARANČE i BANANKO. Prionuli smo poslu. Sastojke smo stavili na stol i počeli ih vagati. Emilia i ja smo mijesile tijesto za kekse, a Lea je miksala kremu za bananke. Tada su se "ubacili" i dečki. David je rezao čokoladu na kockice, a Nikola ribao korice od naranče i limuna te miješao želatinu. Emilia i ja smo izrezivale tijesto u razne oblike, a Lea je lijevala kremu za bananke na list oblatne. Na kolač smo stavile "glazuru" od čokolade, a malo smo i pojeli.

Kekse smo odnijele peći u školsku kuhinju. Teta Milka i teta Ivanka su pazile da kekse ne zagore i nakon nekog vremena nam donijele u razred slasne kekse i bananke. Keksi i Bananko su se ohladili i počeli smo ih «njupati». Bili su vrlo ukusni!

Silvija Mrkonja, VI. razred



Djevojčice zadrugarke iz petog razreda istražuju kako se mogu iskoristiti ostatci vune i tkanina. Napravile su lijepe privjeske za ključeve.

SEKCIJA «NOV@» učenika šestog razreda

Odlučili smo napraviti jaslce za Božić. Koristili smo drvene dasčice, trsku, rogoz, koru drveta, slamu i razne druge prirodne materijale.

Školski vrt i voćnjak



Državno povjerenstvo ocjenjuje vrtove

Izrada jaslca



Uz Matičnu školu i Područne škole u Ladislavu i Palešniku imaju uređene zelene površine male vrtove i voćnjake. Te površine predstavljaju lijepe, vrijedne i mnogostruko korisne cjeline koje su ponos učenika, učitelja i njihovih roditelja te smo se protekle godine i prijavili na natječaj "Najljepši školski vrtovi" u okviru radijske emisije "Kako zemlja diše". Za svoj rad smo dobili vrijedna priznanja.

JASLICE I FIGURE

Moju skupinu zadrugara čine: Matej Stepić, Alen Mihalić, Matej Leskovar, Antonio Grdanić, Ivan Turjak, Ivan Bazijanec i ja.

Dogovorili smo se da ćemo praviti BOŽIĆNE JASLICE. Prikupili smo sve potrebne materijale i počeli graditi. Prvi korak nam je bio odrediti sve dimenzije jaslca. Izabrali smo drvo i počeli mjeriti i rezbariti.

Prvi dan smo napravili konstrukciju jaslca. Bilo je tu svega. Od boli do smijeha. Zatim smo izrađivali figurice od gline. Nije bilo dovoljno vremena za sušenje. Popucale su nam u keramičarskoj peći.

Žao nam je što naše jaslce nisu bile na izložbi. Spremili smo ih za sljedeću godinu.

Domagoj Bratković, 6. b

BOŽIĆNA IZLOŽBA



Mali zadrugari 1. i 3. razreda posijali su božićnu pšenicu. Izradili su ukrase od furnira, papira i lišća. Članovi sekcije «Pčelice» prikazali su kakve su ukrase za bor nekada davno izrađivale naše prabake.

Izradili smo stolne i zidne satove od keramike i učvrstili satne mehanizme. To se najviše svidjelo posjetiteljima izložbe.

AKCIJE SAKUPLJANJA STAROG PAPIRA

Svake školske godine provedene su po dvije velike akcije sakupljanja staroga papira. Ove školske godine sakupljeno je 12.000,00 kg. U posljednjim akcijama najuspješniji su bili učenici u PŠ Palešnik. Razredni odjeli koji su sakupili najviše papira nagrađeni su dodjelom novca za izlet na kraju školske godine.



Isporučka starog papira

Područje općine Hercegovac i pripadajućih sela nalazi se podalje od velikih gradskih centara i pri zapošljavanju, mladi ljudi nemaju veliki izbor.

Kad odrastemo željeli bismo pronaći posao koji bi nam bio izvor prihoda za život, a samim tim i ostanak u rodnom kraju.

Priloge pripremili:

Učenici: Domagoj Bratković VI.b, Silvija Mrkonja VI.b, Martina Kolarić VI.b, Vanja Hasanac VI.b,

Učitelji: Marija Bačak, nastavnica biologije i kemije, voditeljica Učeničke zadruge i Sekcija «Eko-eko» i «Nov@»

Zdravko Damjanović, profesor i voditelj Sekcije «Mladi keramičari»

Jirina Žutina, nastavnica razredne nastave i voditeljica Sekcije «Pčelice»

Zrinka Cjetojević, dipl. učiteljica razredne nastave s i voditeljica Sekcije «Malih likovnjaka»

LIKOVNJACI

UMJETNICI SU ČUĐENJE U SVIJETU

Likovna skupina naše škole broji desetak članova i često svoju suradnju ostvaruje u suradnji sa Školskom zadrugom.

Za rad u skupini likovnjaka opredjeljuju se oni učenici koji žele razvijati svoj likovni govor



Dio scenografije za Božićnu priredbu

i usavršavati svoju vizualnu komunikaciju i vizualnu znatiželju, osjetljivost za stvarnost i probleme koji nas okružuju te originalnost u njihovom rješavanju likovno-tehničkim sredstvima, odnosno izgrađivati aktivan i stvaralački odnos prema svemu što nas okružuje.

Raznoliki su sadržaji našeg rada, usudimo se reći, našeg umjetničkog djelovanja. Nema školske priredbe, a da mi nismo u stvaralačkom zanosu vizualnim znakovima i značenjima osmislili

scenografiju i scenoskom prostoru podarili skladnost, ritmičnost, stopili ono realno s fantastičnim.

Postavljamo i izložbe naših slika, ali smo i “desna ruka” zadrugarima pri postavljanju njihovih izložaba i prezetačija njihovih proizvoda. U posljednje dvije godine našu kreativnost i stvaralaštvo usmjerili smo na prepoznavanje likovnosti u uporabnim predmetima kojima se svakodnevno koristimo. Izradom uporabnih predmeta tehnikom pečenja gline u keramičkoj peći, učimo cijeniti vrijednost kvalitetnih likovnih rješenja,



Naši radovi od stakla i gline

stvarati osobne kriterije prosuđivanja i prepoznavanja vrijednosti u odnosu na nametanje sveprisutnog jeftinog kiča.

Ne znamo jesmo li krivo procijenili, ali čini nam se da ćemo stečena znanja nakon školovanja moći lako nadograditi i ako ćemo biti zainteresirani, pretvoriti u konkretan zanat koji će možda nekome od nas postati životni poziv kojim će moći ostvariti prihod za sebe, a

možda i za svoju obitelj.

U početku smo izrađivali jednostavnije oblike od gline, stalke za olovke, jednostavnije posude i ukrasne figurice. Kasnije smo se prihvatili složenijih zadataka, tako da su kao produkti naših likovnih radionica nastali unikatni stolni i zidni satovi, okviri za slike, ukrasni nakiti za žene i nakit za bor.

Sve predmete izrađujemo u tehnici glazirane pečene gline te u tehnici fuzije stakla pri čemu koristimo isključivo otpadno staklo, a time smo aktivno uključeni u davanje potpore školskom Projektu održavanja čistog okoliša.



Pogled u keramičku peć



Josip u zanosu bojanja keramičkih predmeta



Ljepota rada u likovnim radionicama je što svatko od nas može u potpunosti izraziti sebe, steći znanje, ali i slobodno iznositi svoja vizualno-likovna mišljenja. Rad u ovim radionicama nadahnjuje nas stvaramo svoje osobne svjetove i pobuđuje nas da skrbimo i vodimo brigu o našoj kulturnoj i prirodnoj baštini.

Svi smo mi različiti, tako da su i interesi unutar naše likovne družine različit, no jedno je sigurno; kreativnosti nam ne nedostaje i nemoguće je predvidjeti gdje će nas naši putovi otkrivanja, istraživanja i stvaranja odvesti.

Pozivamo vas u posjet našim izložbama, jer tako ćete najlakše otkriti što zapravo radimo i stvaramo, a kupnjom nekih od naših predmeta, postat ćete vlasnikom unikatnog predmeta ili slike i tako nam pomoći u kupnji materijala za naše nove radove, nova unikatna djela.

A.B.Šimić je napisao: "Pjesnici su čuđenje u svijetu", a mi kažemo: "Umjetnici su čuđenje u svijetu".

I na kraju, lakše bi nam bilo napraviti deset unikatnih predmeta, nego što nam je bilo pisanje ovog članka za naš školski list.

Vaši likovnjaci

Likovne radionice ostvaruju se pod vodstvom i budnim okom voditelja prof. Zdravka Damjanovića.



U SVIJETU SVJETLOSTI HRVATSKE RIJEČI, LITERARNO-NOVINARSKJE DRUŽINE



STANARSKI SUSRET U BABINOJ GREDI DUŠA MOJA HRVATSKI JE KRAJ

VILO SLAVONIJO

*Dobra vilo, vilo Slavonijo,
usreći sve Tene i potomke Begovića,
„Mrtve kapitale“, napuni slavonske ambare
i oživi pjesme snaša sa salaša.
Šlingajte se šlingeraji,
progovori vodo iz starih bunara,
odjekujte tamburice slavonske ravnice,
razvedrite lica slavonskih ratara.
Znaš ti dobro vilo Slavonijo,
tko se mača laća, od njega će poginuti,
tko Slavoniju strasno ljubi,
stostruko će mu vratiti.*

Ružica Šotiček, VII.razred

KALEŽ LJUBAVI

*Krk se Cresu umiljava,
Pag se Rabu odaziva,
Ugljan hoće Pašman zagrliti,
Vis se Šolti približiti,
Hvar Lastovo poljubiti,
Mljet Pelješac zadiviti.
Zagrlili se sinovi valova
pa se suncu raduju,
rodendansku pjesmu s burama pjevaju,
kaležom ljubavi nazdravljaju
premilom ocu svom-
MORU JADRANSKOM.*

Matija Ćuk, VII.razred

MIRIS KAMILICE

U njenoj trošnoj, ali urednoj kućici u kojoj su sve stvari bile poslagane u neku čudesnu bezbrižnost, naučio sam pisati i čitati prva slova.

Bila je najmudrija na cijelome svijetu. Dočekivala me i ispraćala svakog dana do vrata starog plota i čuvala moje djetinjstvo. S njom sam jeo najsladše kolače i pio najmirisnije čajeve.

Milijun tona sreće bilo je u njenim očima kada smo se vraćali s livada i nosili pune košarice mirisnih cvjetova kamilice koje smo širili po bijelom stolnjaku u hladovini staroga oraha da se lagano suše.

„Na jakom suncu bi izgubili svoj miris i čaj ne bi bio tako dobar, a najzdraviji čaj za djecu je čaj od domaće kamilice“, govorila je.

Svake večeri otrčao sam k njoj i zaželio joj laku noć. Tako je bilo i te subotnje večeri, a kada sam se vratio kući i zaspao, čuo sam kroz san da netko doziva upomoć. Mama, tata i stariji brat izjurili su iz kuće. Ja sam ostao uplašen u krevetu. Minute su bile vječnost. Brat se vratio i rekao da je baku zaboljelo srce. Uskoro je dotrčala i mama i plačući rekla: „Baka je umrla.“

Brat i ja smo plakali i samo plakali.

Proljeće je. Kamilica je procvjetala. Bijeli se livada, a ruke mi po kamilici mirišu.
Miriše zemlja, zrak miriše, mirišu oblaci, Hrvatska miriše. I zvijezde mirišu.

Bako moja, iz šalice jutarnjeg čaja kamilica miriše, a ja sjedim na livadi i pletem bijele vjenčiće za anđele koji moju Hrvatsku i tebe čuvaju.

Josip Kralj, V. razred

NAJAVILA SAM RAT

*Dok sam bila posve mala,
život mi je bio igra,šala.
I tada sam posrtala,
bezbroy puta na dvorištu pala.
Ali jednog jutra budilica zazvrčala
i bezbrižnost moju u torbu strpala.
Igru zamijenile bilježnice, knjige,
strahovi, raznobojne đačke brige.
Učiteljima,torbama,knjigama i brigama
odgovaram džepnim figama
i ne dam da mi djetinjstvo ukradu.
Tko će mi ga vratiti pri novome padu?
Tu se još pojavio i jedan
vragolan mali,čupavi,plavi
pa mi i on probleme pravi
i povećava zbrku u glavi.
Odmah sam najavila rat drugima i sebi
kako mi djetinjstvo nitko ukrao ne bi.
Valentina Mišeta, VI. razred*



PRIČAJTE ŠTO ŽELITE

*Kako su me prevarili,
nadmudrili
i moje lutke u zaborav bacili.
Baka me više ne zove
„sunce moje malo“
sve je nestalo i u vodu palo.
„Odrasla si, mučni glavom“,
tata važno zbori,
preda mnom se crna rupa stvori.
I učitelji govore:
„Riješi ove zadatke sama,
ne treba ti više mama.“
A ja se krijem u moju sobu,
lutke poslažem , raširim salвете
i kažem da nitko ne čuje:
„Pričajte što želite,
mislite što hoćete,
ali ja sam još uvijek dijete.“*

Tajana Ivić, VI. razred



I NESTA ŠUME STRIBOROVE

*Djetinjstvo je moje kao šuma
Striborova, srebrnim plotom
ogradoeno, zlatnim zvijezdama
okićeno.
Uz vatru kad' sjednu Domaći
mama, tata, djed i baka,
ljubavlju vatru lože
da se ne uplašim mraka.
S mamom sam prva slova
učila, baku gledanjem crtića
mučila, s djedom meke grive
konja češljala, a uz tatu odje-
dnom odrasla postala.
I nesta šume Striborove,
al' Domaći i dalje ljubav siju,
čuvaju snove i djetinjstvo
moje, zajedno sa mnom
luduju i slatko se smiju.*

Ana Jurić, VII. razred

ZVALI SU GA PEJA

17. listopada je Svjetski dan borbe protiv siromaštva. Ne znam koliko već godina traje ta borba, ali znam da milijuni ljudi u svijetu još uvijek umiru od gladi. Kada se spomene siromaštvo, pred mojim očima se uvijek pojavi lik Peje. Nije to lik iz napisane priče ili romana, lik s televizijskih ekrana, već lik iz stvarnoga života koji neću nikada, baš nikada

zaboraviti.

Bio sam prvašić. Igrali smo graničara na školskom igralištu naše područne škole. I dok je moj tim slavio pobjedu i veselju nije bilo kraja, netko je zapljeskao. Pogledao sam prema školskoj ogradi i ugledao starijeg, bradatog čovjeka u zakrpama. Oduševljeno je pljeskao i vikao posve nerazumljive riječi. Bio sam znatiželjan i krenuo prema školskoj ogradi, ali me je učiteljica ukorila: „Vrati se nazad! To je Peja, seoska skitnica. Nemojte mu se približavati. Opasan je, može vam se svašta dogoditi.“

Prestrašio sam se, kao i svi moji vršnjaci, a pogotovo djevojčice. Djevojčice su se tako uplašile da ih je učiteljica poslije nastave morala voditi kućama, a dječaci su išli u skupini i molili Boga da ne sretnu Peju. Čim sam došao kući, ispričao sam baki i mami što se dogodilo. Baka je mirnim glasom rekla: „Vaša učiteljica nije u pravu. Peja je jedan veliki siromah. Nitko ne zna kako mu je pravo ime i otkuda je došao. Ne znam ni tko mu je nadjenulo ime Peja. Ide od kuće do kuće i pomaže ljudima raditi kako bi dobio nešto za jesti. Spava u tuđim

štagljevima i tako preživljava, ali nije lopov i nikada nisam čula da je nekome nešto ukrao. Nikada nikoga nije napao ili ozlijedio.“

Bakine riječi su me malo umirile, ali sam ipak rekao mami da ostavi upaljeno svjetlo kada sam pošao spavati. Prošlo je nekoliko dana, a Peju nisam vidio. Već sam ga pomalo i zaboravio.

I nakon nekog vremena, baka me poslala u trgovinu po šibice. Volio sam ići u trgovinu, jer sam uvijek dobio i nešto sitniša za bombone. Noge su mi se „odsjele“ kada sam pred trgovinom ugledao Peju. Prilazio mi je. Stao sam kao ukopan. Nešto je govorio svojim nerazumljivim jezikom (imao je tešku govornu manu), a kada mi je prišao posve blizu, počeo je nešto tražiti po džepu svojeg poderanog kaputa. U trenu se prema meni ispružila strašno dugačka ruka, barem se meni činila predugačkom, a na ispucanom dlanu ugledah crvenu jabuku. Valjda od straha, odmah sam je bez riječi uzeo.

Na Pejinom licu razvukao se široki osmijeh. Učinilo mi se da iz svakog oka sja po jedno sunce. Kroz kosu osjetih hrapavi dlan njegove ruke koja me pomilovala po glavi. Stajao sam okamenjen s jabukom u ruci, a on je gotovo dječjački odskakutao, mašući rukama i govoreći nešto onim, samo njemu razumljivim jezikom. Na leđima njegovog poderanog kaputa visjele su suhe vlati trave.

S prvim snijegom te kasne jeseni Peja je umro. Sahranili su ga o trošku Mjesnog odbora ili Općine. Na križu bilo je ispisano: Zvonko Pišćević (bez godine rođenja). Iako sam saznao njegovo ime, za mene će on uvijek ostati Peja.

Danas je Svjetski dan borbe protiv siromaštva. Kupujem svijeću. Jabuke su u mojem voćnjaku dozrele. Odabirem najcrveniju. Odlazim na groblje. Palim svijeću na Pejinom grobu. Pored križa stavljam crvenu jabuku. Darujem prijatelja. Siromašni Peja je to zaslužio.

Ivan Jurčić, 7.r

VUKOVAR PLAČE I PJEVA

Djevojčica Vuka živjela je u Vukovaru s tatom Dunavom i mamom Dunavkom. Od najmanjih nogu provodila je vrijeme sa svojim brižnim roditeljima u njihovom cvjetnjaku među tisućama cvjetova koji su mirisali od ranog proljeća do kasne jeseni. I svoje prve korake napravila je uz bodrenje i pljesak zumbula i žutih jaglaca.

Kada je pošla u prvi razred jedva je čekala da ih učiteljica pusti iz škole da može pojuriti kući. Prije nego li je ušla u kuću, krenula je u cvjetnjak pozdraviti potočnice koje su svoju plavost pretočile u njezine oči i procvale ruže koje se ogleđahu u rumenilu njezinog dječjeg lica. Nije bilo prolaznika koji nije zastao, zadivljen ljepotom Vukinog cvjetnjaka.

Jedne noći o ponoći, majka Dunavka je probudi nježno tiho šapćući: „Vuko, ustani, moramo poći na more.“

„Upali svjetlo da se vidim obući i pokupiti svoje igračke“, prošapta sneno mala Vuka.

„Ne smijem upaliti svjetlo, da ne probudim cvijeće u cvjetnjaku, jer ono sada slatko spava.“

„A tata?“

„Tata Dunav će ostati čuvati tvoj cvjetnjak dok se mi ne vratimo.“

Nakon osam godina izbjeglištva vratile su se u Vukovar. Tata ih nije dočekao. Nijemo su stajale pred srušenom kućom. Shvatila je, ubili su joj oca. Braneći cvjetnjak njezina djetinjstva, njenu školu, njen grad, s dunavskim valovima u vječnost je otplovio. Cvjetnjak pred zapaljenom kućom posve je opustošio pregažen nogom tuđinskom, nogom koja ne voli ni cvijeće, ni čovjeka. Majka je stajala i tiho molitvu šaptala. Zablistala rosa na potočnicama Vukinih očiju i prosula se na travu zgaženu. Danas su Vukini svatovi. S nebeskih visina tata Dunav joj blagoslov šalje.

Vukovar plače i pjeva.

Antonija Valentić, VIII. razred



ISPOVIJED

Slušam kako pada kiša. Pljušti jesen. Umiva moje selo. I lica zrelih jabuka. Lišćese opršta od svojih grana. Vjetar mu pomaže na putovanju u vječnost. Zrele dunje gamole da ih sačuva na stablu do izlaska sunca. Baka moli i zahvaljuje Bogu na rodnoj jeseni. I ja molim. Moje sestre već spavaju. Razvezujem zavežljaj srca. Uz molitvu se ispovijedam:

Velika smo obitelj, ali zajedno smo tek za večerom. Tijekom dana smo moje dvije sestre i ja u školi. Tata i mama cijeli dan rade na našem velikom polju, djed po cijeli dan brine o svinjama, ovcama i kravama. Baka sprema, pere, kuha... Uz učenje i mi pomažemo koliko god možemo.

Večeras je tatino i mamino lice bilo jako umorno. Trebaju li toliko raditi? Znam, trebaju, jer žele i hoće nas „na noge postaviti, kruh nam u ruke dati.“ Ne moraju govoriti, vidim to u njihovim očima.

Baka uvijek služi večeru. Kada je sve na stolu, sjedne pored djeda. Djed i tata popiju čašicu rakije, a onda djed izgovori: „Bože, hvala Ti i blagoslovi sve ove darove koje si nam darovao“, a potom molimo Oče naš. Za vrijeme večere sestre i ja dajemo izvješće kako je bilo u školi, a onda slušamo kako je protekao njihov radni dan i što će sutra raditi.

Dok djed čuva krave na ispaši, uvijek čita novine koje mu mi svakoga dana uredno donosimo. To mu daje za pravo da govori o novostima iz svijeta i o politici, ali ga baka brzo prekida: „Vrag ti odnio politiku i političare. Bolje bi ti bilo da misliš kako ćemo sutra pobrati jabuke, prebrati krumpir i hoće li se Lisava sretno oteliti. Kada dođe zima i ne bude toliko posla, onda se bavi politikom.“

Tati se od umora već sklapaju oči i odlazi na počinak. Mama i baka peru suđe i sve dovode u red poslije večere. Djed želi gledati televiziju, ali već nakon deset minuta počne hrcati. Baka „intervenira“, budi ga i „potjera“ spavati. Nas tri odlazimo u svoju sobu, završimo domaće zadaće i ako nam ostane vremena pogledamo neku TV-emisiju, jer u našoj sobi imamo mali, jeftini televizor.

Daleko od blještavila velegrada, u skromnoj, ali toploj obiteljskoj kući, na kraju malenoga sela, prolazi moje djetinjstvo. Sretno djetinjstvo. I ne žalim što nemam raskošnu kuću, vikendicu, jahtu, što dijelim sobu s moje dvije sestre, što nemam skupe jakne i cipele, jer da sve to imam, tko zna kakvo bih dijete, kakav bih čovjek bila i kakvo bih djetinjstvo provodila.

Možda bih bila samo lutka u izlogu života s neprirodnom, drugačijom bojom kose, umjetnim noktima i trepavicama, s naslagom šminke na licu i usnama, opijena skupim haljinama, nakitom i još skupljim torbicama i cipelama.

Zato Ti se ispovijedam i molim Te Bože, ne dopusti da bez srca i duše ostanem. Ne dopusti da sebe prevarim i ljubav iznevjerim. Uvijek me podsjeti na prtinu koju je zimi djed ili tata ispred mojih sestara i mene pravio do glavne ceste kako u snijeg ne bismo padale i do škole sretno dolazile. Prisjeti me da bez te prtine, toga puta, glavnu cestu nikada ne bismo ugledale i upoznale. Čuvaj nas da na zalutamo.

Slušam kišu. Vani se vjetrovi s lišćem igraju. Tonem u san, s mirisom dunja u dozrijevanju.

Valentina Mišeta, VII. razred





Literati i
novinari

NIJE ME SRAM PRIZNATI

Siniši Glavaševiću

Siniša i Dunav su svakoga jutra zoru pozdravljali.

Vuka je ponekad ljubomorna što Siniša nešto šapće u uho Dunavu i što u njegovim valovima skriva svoje tajne. Zнала je ona dobro da Siniša i nju voli, ali on je ipak više vremena provodio u djetinjem šaputnju na dunavskim obalama.

U ljetne večeri kada je Vukovar usnuo, Dunav zadrijemao, a Vuka zaspala, svoju ljubav dijelio je s mjesecom i zvijezdama koji su svojom svjetlošću milovali njegov voljeni grad. Bili su to najljepši i najsvečaniji trenuci njegova djetinjstva. Čeznuo je bosonogi dječak da svoju ljubav podijeli sa svima; sa svim djevojčicama i dječacima iz svojega razreda, s poljima suncokreta, klasjem zrele pšenice, procvalim makovima pored cesta i pticama u letu. Odlepršalo njegovo djetinjstvo na krilima baranjskih vjetrova tako brzo da nije stigao poljubiti drugu obalu Dunava koju je dani-ma dozivao.

Odrastao je i priče dunavske postaše drugačije, ozbiljnije. I Vuka je odrasla, stasala u odraslo djevojče, rasplesla pletenice, objesila dukat oko vrata pa doziva Sinišu da donese vode hladne iz starog bunara i bijelo joj lice umije. Siniša je tako žarko želio donijeti Vuki hladne vode, umiti njeno djevojačko lice i usne joj poljubiti. Žarko je želio pasti i u naručje dunavskim obalama i zajedno s Vukom mirisati proljeće njegovih valova, ali ga zauvijek zaustaviše u pohodu i ubiše ljudi neljudi.

Zavrištale zvijezde iznad Vukovara, mjesec se ugasio, ptice utihnule, Dunav se zamutio.

Monstrumi srpski hrvatskom krvlju ćirilicom napisali; „Ovo je Srbija“.

Zajecao Dunav, zaplakala Vuka nad zgarištima herojskoga grada, nad smrću njegovih junaka koji voljenom gradu i Hrvatskoj svoje živote podariše.

Jesen je. Godina je 2007. Grle se Vuka i Dunav, listaju Sinišu bilježnicu i iz nje, istinu svijetu čitaju. Ali svijet kao svijet, tuđe boli ne priznaje i istinu ne spoznaje.

Haški sud trojici zločinačkih barbara samo što nije priznanja, a ne kazne dodijelio.

Dragi Siniša, kada si ti Vukovar i našu Hrvatsku branio, ja se još nisam ni rodio, ali srce me boli i svakom branitelju Vukovara ogromni spomenik bih sagradio, a barbare koji nisu imali srca, ni duše, najstrože bih kaznio.

Dragi prijatelju, nije me sram priznati, ja plačem.

Josip Arland, VIII. razred



BOG JE BLAGOSLOVIO

Otvaram oči.

Ona se smiješi.

Grli me.

Njeno stablo života je i moje obiteljsko stablo.

Zajedno plačemo i zajedno se smijemo.

Sanjamo zajedno.

Zajedno se igramo.

Držimo se za ruke.

Mazimo se.

K zvijezdama putujemo.

Bogu se zajedno molimo.

Ona je moja svjetlost u mrklim noćima.

Miris bora i ružmarina.

Bistro plavo oko Jadrana.

Ljubavna pjesma nikada dopjevana.

Moja je roditelja i moja dojilja.

Voljena moja Hrvatska.

Bog je blagoslovio.

Ana Jurić, VII. razred

ZA SVE DOBRE LJUDE

LJUBIM

*Raspjeva se slavonska ravnica,
ozeleniše zagorski vinogradi,
vratila se jata ptica,
pjeva mladost, poju ptici mladi.*

*Rascvala se grana jorgovana,
zamirisa kamen Velebita.
„Evo zore, evo dana“,
klikće galeb sa Jadrana*

*Šumi more, šapću valovi Plitvica.
Sava spava, ja je sretna budim.
Strasno se grle gora i ravnica.
Kako onda da Hrvatsku ne ljubim?
Tajana Ivić, VI. razred*

Kamen se kamenu umiljava,
zagrljeni, zaljubljeni dotiču visine,
more Jadransko kao dijete spava
u toplom krilu moje domovine.

Maslina stara odolijeva vjetru, buri i oluji,
ko narod hrvatski traje stoljećima,
ljepotom se more kruni, šumi, bruji,
raduje se novim, sretnijim proljećima.

Raduje se i zlatna slavonska ravnica,
Lika Velebitu svoje ruke pruža,
Zagorje zeleno čeka razigrana jata ptica,
Podravina pjeva u mirisu ruža.
Otvorile srca pitome doline i visoke gore,
za sve dobre ljude ovdje mjesta ima,
od Srđa i Učke pa do Bilogore,
mi znamo podijeliti ljubav sa svim ljudima.

Valentina Mišeta, VII. razred

NE IZDAJ ME, SRCE

Jutro je. Sunce pozdravlja dan. Svjetlucaju kapi rose. Svaka travka, svaki cvijet okrunjen je biserjem. Zvonik crkve i krovovi kuća blistaju na mladom suncu. I ptice su krenule suncu u pohode. Ljube se u letu. Poljupce nose daljinama. Ljube se i sićušni marvi na kori stare jabuke. Njeni listove u rosnoj krošnji umiljavaju se jedan drugome. I na nebu se dva malena, bijela oblaka ljube. Procvali jorgovani grle se svojim mirisima. Ljubav caruje, a ja samujem.

Mama i tata su rano otišli na posao. Brat je kod djeda. Ljudi zaogrnuti kabanicama svoje posebnosti i samoljubivosti poput sjena prolaze. Cestom života jure automobili. U njima jure ljudi. Pješaci su naravno, puno sporiji. Idu, bez pozdrava, bez osmijeha. Programirani, otuđeni, osamljeni. Lutke u izlozima. Automati bez srca, bez duše. Ni daljinski upravljači ne pomažu.

Gledam se u ogledalo. Gleda me iz njega, ni djevojčica, ni djevojka. Za lutke sam odrasla, za odrasle još uvijek djevojčica. Gleda me djetinjstvo. Znam, bliži se naš rastanak. Na lutke se već uhvatila

prašina. Široke vrpce iz kose pospremljene su u kutiju prošlosti. Bijele dokoljenice, zamijenile svilene čarape. Nokti na rukama postali su dulji. Prekrio ih lak u raznim bojama. Počela sam nositi i cipele s visokim petama. Bubuljice na licu nevješto prekrivam maminim puderom. Osjećam, srljam u svijet odraslih.

A onda? Hoću li i ja postati lutka na životnoj cesti? Programirani automat na dvije noge, bez srca i duše? Hoću li razumjeti ljubav ptica? Hoću li primijetiti kako se grle oblaci na nebu?

Strah me je. Ne života, ne djevojaštva, ne majčinstva. Bojim se da ću izgubiti srce. Ovo srce koje sada vidi sve, koje osjeća ljubav cvijeća, lišća moje stare jabuke, ljubav sićušnih mrava i miris procvalih jorgovana.

Ogledalo djetinjstva razbilo se. Skupljam njegova stakalca. Sunce se smiješi. Još samo korak, i odrasla sam.

Ne izdaj me, srce moje.

Dora Bašljan, VII. razred



MEDIJI SU POSTALI DRUŠTVENO ZLO

Kao osnovnoškolska novinarka dobila sam zadatak napisati novinarski osvrt, moje viđenje o pisanju i izvješćivanju profesionalnih novinara u dnevnom tisku i na televiziji. Naš voditelj (mentor) upućuje nas već četiri godine u tajne novinarstva, donosi nam ogledne primjerke vijesti, novinarskih reportaža, kritika, članaka...

„Trebate biti objektivni, pisati istinu i samo istinu, uvijek provjeriti istinitost podataka, razlikovati bitno od nebitnoga, nemojte opisivati, niste romanopisci nego novinari, skratite tekst na bitno, pazite da sadržaj odgovara naslovu, vodite računa da naslov privuče čitateljevu pozornost, ne frazirajte, ne vrijeđajte, promislite, pazite na pravopis...“ samo su neki od voditeljevih naputaka.

Tako sam ja, misleći kako sam jako pametna i kako sam dobila lagan zadatak, krenula u istraživanje.

Počela sam kupovati dnevne novine, gledati informativne televizijske emisije i počela voditi bilješke, jer sve što u svojem osvrtu napišem, moram i činjenično potvrditi (tako me voditelj poučio). Tjedan dana sam istraživala ono što mi je već nakon prvog dana bilo jasno. Današnje profesionalno novinarstvo je sve, samo novinarstvo ne, uz dužno poštovanje časnim izuzetcima.

Vjerovali ili ne, ali nisam pronašla jedan jedini članak ili reportažu koji bih uputila na Županijski susret LiDraNo, na Državni susret pogotovo.

Izdvajam samo neke naslove iz Večernjeg i Jutarnjeg lista od 7. siječnja 2008.

Friščić ne želi u Vladu, Proračun gubi milijardu kuna, I Lucić ruši dignitet Hrvatske, Hillary Clinton žestoko napala Baracka Obamu, U Bagdadu bombaš ubio devetero ljudi, Huljić tuži bend koji izvodi njegove pjesme, Zbog ledene kiše 16 prometnih nesreća, Hrvati najviše vole Opel i srebrnu boju, Poskupljuje plin bez odobrenja Vlade.

A evo i „udarnih“ vijesti iz središnje informativne televizijske emisije Dnevnik od 6. siječnja 2008.

Nova Vlada – zadnja runda pregovora, Lucić je ugrozio ugled vojske, Uskokov agent pod istragom, Sukobi zbog smeća u Italiji, Branimir Glavaš vraća se u zatvorsku bolnicu, Prosvjedi u Gruziji, Do alimentacije i zapljenom, Busha dočekati bombama, Jak potres u južnoj Grčkoj.

Zanima me, ne događa li se u Hrvatskoj i svijetu nešto lijepo, optimistično, poticajno, pametno? Gotovo sve što sam pročitala i vidjela je toliko tužno i crno da se počinjem pitati, postoji li uopće svijetla budućnost i ljepše sutra? Što rade ti novinari? Što nam čine mediji?

Mislim da je njima jedino stalo do toga da se proda što više novina i da televizijske emisije imaju što veću gledanost. Briga njih što kroz svoj način informiranja ubijaju svaku volju za životom svakom čitatelju i gledatelju. Nisam sigurna da su ih tako učili dok su studirali novinarstvo.

I onda točka na i; na Božićnom koncertu koji se svake godine održava u Ciboni, a prihod namjenjuje obnovi Zagrebačke katedrale, što je za svaku pohvalu, direktor (ravnatelj) Hrvatske televizije, gospodin Sutlić izjavi da je „Hrvatska televizija katedrala svjetlosti.“ Meni je pao mrak na oči.

Život je lijep i ima puno i lijepih događaja o kojima treba pisati i ne treba ga pretvarati u medijsko crnilo. Mediji bi trebali biti društveno dobro, ali nažalost pretvoreni su u društveno zlo.

(Moje skromno znanje o novinarstvu nalaže mi izreći ispriku svim onim novinarima koji nisu zaboravili dužnosti svoje novinarske profesije).

Ružica Šotiček, VIII. razred

I KAD' SU DALEKO

*Sam Bog u njegovu ogledalu umiva svoje lice,
a kada se zajedno umore od ljudi,
na dlanovima svojim
ljuljaju oblake i nebeske ptice.*

*Bog je svemoguć i sve je suze svijeta
pretočio u njegovo plavo veselje,
ispunio ga ljepotom, ispunio sve njegove želje
i udahnuo mu mirise,*

*boje,
zvukove,
dušu...*

*Dobrotu sije, ljubav pruža,
kada je vrijeme ko staklo
i kada hladni vjetrovi pušu.*

*Od Božje dobrote i najkamenije
srce obala i ljudi postaje meko,
pa su mi uvijek blizu Bog i More,
i onda kada su jako, jako daleko.*

Ivan Jurčić, VII. razred

PONOSNA SAM ŠTO HRVATSKI GOVORIM

Iz daljina, negdje iza Karpata,
Preko rijeka, dolova i gora,
Preci moji dodoše u jutro zlatna
Do plavih obala Jadranskoga mora.

Poljupcima ih dočekala slavonska ravnica,
potoci bistri raspjevali se i biserno počeli teći,
na vrh Velebita sagradili gnijezda poput ptica,
zašumorile, zazvonile i prve hrvatske riječi.

Tako je Mislav misliti znao,
Trpimir bi za narod svoj i život dao,
Domagoj je hrvatskom domu srce poklonio,
a Tomislav se za kralja okrunio.

I prošle su godine, vesela i tužna stoljeća,
veliki i mali vladari, kišna i sunčana proljeća,
a hrvatski jezik još uvijek slatko zvoni i žubori.
Kako da se ne ponosim, što hrvatski govorim.

Valentina Mišeta, VII. razred

DA MI JE MORE BRAT

More je oduvijek i svuda,
razigrani mađioničar koji obale ljubi.
Mudro je more, mudrije od ljudi.
Ponekad je kralj, a ponekad dvorska luda.

Eh, kad mi brat bilo more
koji bi me svuda vodio,
ne bih žalio što sam se rodio.
Zajedno bismo spavali i budili zore.

Dok bi more – moj stariji brat
noću svoje cure – obale ljubio,
ja bih se iza čempresa sakrio
i nikome ne bih njegove tajne otkrio.

Njegove tajne bile bi moje,
sve njegove čarolije bila bi i moja čuda.

Volio bih ga najviše na svijetu,
makar je ponekad kralj, a nekada dvorska luda.

Josip Kralj, VI. razred



NIJE LI VRIJEME?

U svijetubajki Ivane Brlić-Mažuranić

Nema više onih starih sijela i prela,
zaboravljamo da nas zemlja hrani i voli,

stigla su neka nova, čudna vremena,
sve je manje veselja, a sve više boli.

Kažu, da su makovi korov u žitu
pa ubijamo njihove cvjetove,
zlatna polja utonula u tugu sakritu,
sanjaju sretnije, pjesmom ovjenčane
svjetove.

Nije li vrijeme vratiti zemlji što nam
ona pruža?

Nije li vrijeme, ljubav za ljubav vratiti?

Nije li vrijeme za prepune vrtove ruža?

Hoće li čovjek to ikada shvatiti?

Alen Đuroković, VII. razred

SITNOZOR

U protekle dvije školske godine naši literati i novinari su na tematski različitim državnim susretima i smotrama pisanog dječjeg stvaralaštva osvojili 16 nagrada;

Na natječaju DUŠA MOJA HRVATSKI KRAJ na Stanarskim susretima u babinoj Gredi 2008. nagrađeni su Ružica Šotiček i Josip Kralj, Hrvatskom dječjem festivalu DJECA NOSE SVJETOVE NA DLANU u Zagrebu, Valentina Mišeta, Tajana Ivić i Ana Jurić, Radobojskom proljeću u Radoboju „POLJUBI GRUMEN ZAVIČAJNE ZEMLJE I PROŠAPĆI, HVALA!“; Antonija Valentić (2008.) i Valentina Mišeta (2009.),

„VOLIM HRVATSKU“, Ana Jurić (2008.) i Valentina Mišeta (2009.), „IVICA KIČMANOVIĆ“ u Zagrebu, Josip Arland (2008.) i Dora Bašljan (2009.), na LOVRAKOVIM DANIMA KULTURE u Velikom Grđevcu, Ružica Šotiček (2008.), Alen Đuroković i Valentina Mišeta (2009.), DOBROJUTRO MORE u Podstrani, Josip Kralj (2008.), „HRVATSKA KULTURNA BAŠTINA“ u Donjem Muću, Mia Vodjerek (2008.) i „U SVIJETU BAJKI IVANE BRILIĆ-MAŽURANIĆ“ u Slavonskom Brodu, Alen Đuroković (2009.). Voditelj nam je profesor Stjepan Banas.

Uz nagrađene učenike, još toliko je pohvaljeno i njihovi pisani ostvaraji tiskani su u zbornicima dječjeg pisanog stvaralaštva koji su tiskani u 2008. i 2009. godini.

Ivan Jurčić, VII. razred

PLAVE SE BOJE ŠKOLSKOG ŠPORTSKOG KLUBA "DINAMO"

Školski športski klub "Dinamo"



*Nekad pobijediš, nekad izgubiš -
ali uvijek se trudiš ispočetka!*

Učenici su se ove i prošle školske godine mogli uključiti u brojne sekcije: stolno tenisku sekciju za učenike i učenice, rukometnu sekciju za učenike i učenice, nogometnu sekciju za učenike, šahovsku sekciju za učenike i učenice i atletsku sekciju za učenike i učenice. 2007./2008. školske godine u rad se uključilo 64 učenika, a isto toliko i 2008./2009. školske godine. Već 35 godina voditelj svih sekcija je naš učitelj savjetnik TZK Josip Arefijev.



Potezanje užeta pri obilježavanju Hrvatskog olimpijskog dana

Početkom školske godine obilježavamo **Hrvatskim olimpijskim danom**. Nastupaju svi učenici škole. Učenicima razredne nastave organizirali smo susrete iz štafetnih igara, malog nogometa i natezanja konopa, a učenicima predmetne nastave iz trčanja, malog nogometa i natezanja užeta.

Za Dan Općine 5. veljače 2007. bilo je jedanaesto proglašenje najboljih športaša, a iz našeg Kluba nagrađeni su Katarina Delač za športašicu, Matej Leskovar za športsku nadu, a šahistkinje ponovno za najbolju mladu športsku ekipu Općine Hercegovac.



*Najbolji športaš škole 2007./2008. godine bio je
Tomislav Šimon.*

5. veljače 2008. bilo je dvanaesto proglašenje najboljih. Nagrađeni su Delač Katarina za športašicu, Mihael Vrbanc za športsku nadu, a rukometaši za najbolju mladu športsku ekipu Općine Hercegovac.

5. veljače 2009. najboljom športašicom proglašena je **Sanela Kudlač**, športskom nadom proglašen je **Luka Slivar**, a Josip Arefijev je dobio plaketu za 35 godina vođenja ŠSD i rada s mladima u NK "Hajduk".



Luka Slivar

*Zlatne medalje ne stvaraju šampione:
stvara ih težak rad.*



Najuspješnije športaši i športašice 2008./2009.

Pregled aktivnosti i natjecanja tijekom dvije školske godine

2007./2008.

Stolni tenis

-Učenice Mia Vodjerek, Ružica Šotićek i Tajana Ivić izborile su nastup na Međuopćinskom natjecanju koje je održano u Hercegovcu 29.11.2007.

-Učenici Ivan Radočaj, Josip Arland i Tomislav Šimon nastupili su na Međuopćinskom natjecanju za učenike u Štefanju 28.11.2007.



Učenici Ivan Radočaj, Tomislav Šimon i Josip Arland sa svojim voditeljem Josipom Arefijevom

Šah



Nakon mnogo odigranih šahovskih partija na školskom natjecanju neizvjesnih do samog kraja dobili smo ekipu za Županijsko natjecanje u sastavu: Josip Arland, Jakoslav Klarić, Dario Rajšić, i Ivan Novaković. Zatim slijede Danijel Jurčević i Tomislav Cindrić. Prvo mjesto osvojio je Josip Arland.

Nastupilo je i 7 učenica. Poslije zanimljivih i neizvjesnih mečeva, poredak je bio sljedeći:

Dijana Klarić, Blanka Brezinščak, Nives Milobara, Renata Bosanac, Stefaniya Pađan, Martina Kolarić i Matea Kliček.

Županijsko natjecanje u šahu za učenike i učenice održano je u SRC "Kukavica" kod Velike Pisanice 4. i 5.12.2007. godine.

2008./2009.

Interes za stolni tenis povećao se pa smo na natjecanju odredili dvije kategorije: naprednu i početničku.

Učenice Ana Marija Berić, Antonela Bosilj i Josipa Tutić nastupale su na Međuopćinskom natjecanju u Hercegovcu 28.11.2008.

-Na međuopćinskom natjecanju u Ivanskoj 3.12.2008. sudjelovali su: Antonio Halar, Ivan Radočaj, Filip Cjetojević i Luka Slivar.

Učenice, Hercegovac, 28.11.2008.

Županijsko natjecanje održano je u višenamjenskoj dvorani osnovne škole Slavka Kolara Hercegovac. Za našu školu nastupile su učenice: Antonela Bosilj, Josipa Tutić i Ana Marija Berić. Iako nove, pružile su dobar otpor i garancija su nam za napredak u radu i postizanje boljih rezultata.

Učenici, Ivanska, 3.12.2008.

Natjecanje je održano u Školsko sportskoj dvorani Osnovne škole Ivanska. Nastupilo je 7 školskih športskih društava skupine "C". Osvojili smo treće mjesto.

Sastav ekipe za županijsko natjecanje: Danijel Jurčević, Matija Djurica, Luka Slivar i David Jurčević. Na školskom natjecanju nastupilo je 6 učenica. Na županijsko natjecanje plasirale su se Blanka Brezinščak, Nives Milobara, Renata Bosanac i Martina Kolarić.



Naše šahistkinje na natjecanju

Županijsko natjecanje u šahu za učenike i učenice održano je u SRC "Kukavica" kod Velike Pisanice 18. i 19. 11. 2008.

Najviše bodova sakupili su Matija Djurica i Nives Milobara.

Pregled aktivnosti i natjecanja tijekom dvije školske godine

2007./2008.

Rukomet

Na Međuopćinskom natjecanju u Garešnici 15.1.2008. sudjelovali su učenici: Matej Sukalac, Matija Mikuleta, Josip Arland, Tomislav Šimon, Igor Cindrić, Tomislav Čegec, Stjepan Lukač, Hrvoje Koren, Robert Milobara, Valentino Grdanić, Filip Cjetojević i Jakoslav Klarić. U svojoj skupini "A" osvojili su prvo mjesto. Dalje je slijedilo razigravanje.

Županijsko natjecanje, Garešnica, 21.8.2008.

Osvojeno je 5. mjesto.

Pohvala svima, a posebno Mateju Sukalcu i Tomislavu Šimonu.

Košarka-učenici

Međuopćinsko natjecanje je održano u Garešnici 27.1.2008.

Županijsko natjecanje u Bjelovaru, 8.2.2008. Sudjelovale su četiri ekipe. Osvojeno je posljednje mjesto, no igrom možemo biti u potpunosti zadovoljni. Nije nas služio šut, a i nekoliko izglednih kontri nismo realizirali. Igrali su: Tomislav Šimon, Josip Arland, Tomislav Čegec, Matej Sukalac, Igor Cindrić, Stjepan Lukač, Matija Mikuleta, Ivan Radočaj, Robert Milobara, Valentino Grdanić i Dražen Mesar.

Kros

1.županijsko natjecanje u krosu za učenike i učenice održano je u Kukavici, 31.3.2008. Nakon dolaska ekipa svečano je otvoreno natjecanje uz intoniranje državne himne i upoznavanjem s pravilima. Vremenik natjecanja predstavio je tajnik SŠŠD BBŽ Stanko Štimac. Natjecanju je nazočio u svojstvu voditelja i predsjednik SŠŠD Josip Arefijev. Zatim su natjecatelji i natjecateljke upoznati sa stazom na kojoj je održana trka. Učenici su trčali 1500 metara, a učenice 1200 metara. Nakon zagrijavanja uslijedio je start za učenike.

2008./2009.

Učenice, Ivanska, 27.1.2009.

Učenici, Garešnica, 2.2.2009.



Rukometaši prije polaska na natjecanje

Igrale: Jurić, Ines Dušek, Antonela Bosilj, Jurčić, Josipa Tutić, Martina Kolarić, Vanja Hasanac, Iva Anić i Mihaela Opat.

Igrali: Ivan Radočaj, Matija Mikuleta, Stjepan Lukač, Robert Milobara, Dražen Mesar, Josip Kralj, Ivan Vlahović, Luka Slivar, Filip Cjetojević, Hrvoje Horvat, Anamarija Berć, Robert Čavlović, Danijel Jurčević.

2008./2009. učenici nisu sudjelovali na košarkaškom natjecanju.



Nije bitno koliko si puta pao, bitno je koliko si puta ustao.

Kukavica, 19.3.2009.



Naši sudionici krosa

Atletika

Atletsko prvenstvo učenika i učenica održano je u Bjelovaru, 11.4.2008.



Anamarija Berić, Nika Pereš, Janja Petanjek i Nives Milobara trčale su štafetu 4x100



Prije polaska na Županijsko atletsko prvenstvo

Mali nogomet za učenice

2009. ustrojena je i ženska nogometna ekipa i iznenađujuće je bilo koliko su djevojčice zainteresirane za nogometnu igru. Ženska nogometna ekipa nastupila je na Županijskom natjecanju u malom nogometu za učenice 21. travnja 2009. u Kukavici.



Nogometašice sa svojim voditeljem i u nogometnoj akciji



Mogu prihvatiti neuspjeh.
Svako je neuspješan u nečemu.
Ali ne mogu prihvatiti nepokušavanje.
Michael Jordan

UČIMO ENGLISKI

DON'T EAT JUNK FOOD!

This is how fifth-graders have learned English vocabulary and also found out about healthy and junk food.

<u>JUNK FOOD = nezdrava hrana</u>		<u>HEALTHY FOOD = zdrava hrana</u>	
sandwich	= sendvič	cornflakes	= pahuljice
ice-cream	= sladoled	milk	= mlijeko
butter	= maslac	honey	= med
ham	= šunka	cereal	= žitarice
cocoa	= kakao	fruit	= voće
candy bar	= čokoladica	brown bread	= smeći kruh
fast food	= brza hrana	cheese sandwich	= sendvič sa sirom
chips	= pomfrit	yoghurt	= jogurt
coke	= Coca-Cola	fish	= riba
hamburger	= hamburger	vegetables	= povrće
		salad	= salata




Levena Đuroković
5.b.

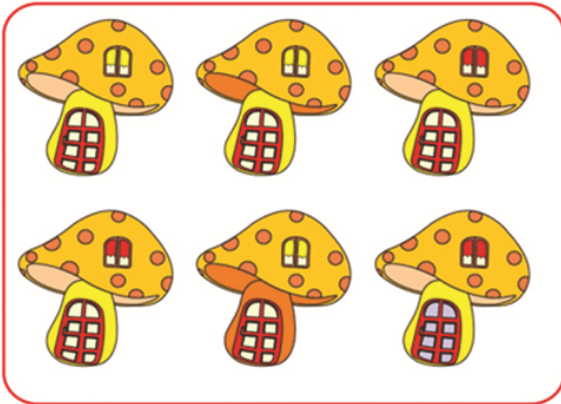
fruit = voće		vegetables = povrće	
pear = kruška		celery = celer	tomato = paradajz
apple = jabuka		parsley = peršim	pepper = paprika
plum = šljiva		green pepper = feferom	carrot = mrkva
watermelon = lubenica			cucumber = krastavac
peach = breskva			potato = krumpir
apricot = marelica			lettuce = salata
lemon = limun			beetroot = cikle
orange = naranča			courgette = tikvica
banana = banana			aubergine = patlidan
strawberry = jagoda			garlic = češnjak
grapes = grožđe			onion = crveni luk
cherries = trešnja			chard = blitva
tangerine = tangerina			spinach = špinat
grapefruit = grejp			peas = grašak
pineapple = ananas		bean = grah	
melon = dinja		cauliflower = cvjetača	
		kale = kelj	
		cabbage = kupus	

RAZBIBRIGE

Problem kuhanja

Ako je potrebno 20 minuta da biste tvrdo skuhalo gusku jaje, koliko će Vam vremena trebati da skuha 4 gusku jaja?

Pronađi dvije iste gljive!



Lukine svinje

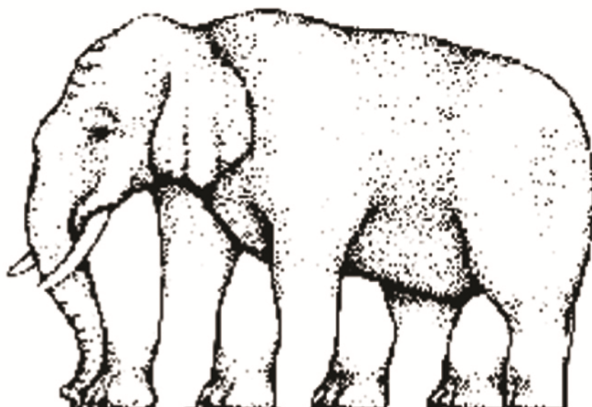
Farmer Luka posjeduje 3 roze svinje, 4 smeđe svinje i jednu crnu svinju. Koliko Lukinih svinja može reći da su iste boje

Djedovi i očevi

Marko kaže da je njegov djed samo 6 godina stariji od njegovog oca. Kako je to moguće?

ILUZIJA

Nešto ne valja s ovom slikom. Koliko to ovaj slon ima nogu?



JESTE LI ZNALI???

Orao za sunčana vremena opazi zeca u trku s čak tri kilometra visine.

Delfin ima 260 zuba.

Plavetni kit može narasti do 33m, a težiti 200 tona, te ima srce veličine auta.

Devino mlijeko ne može se zgrušati.

Klinofobija je strah od kreveta.

Dok pije cvjetni nektar, sićušni kolibrić zamahne krilima 60 puta.

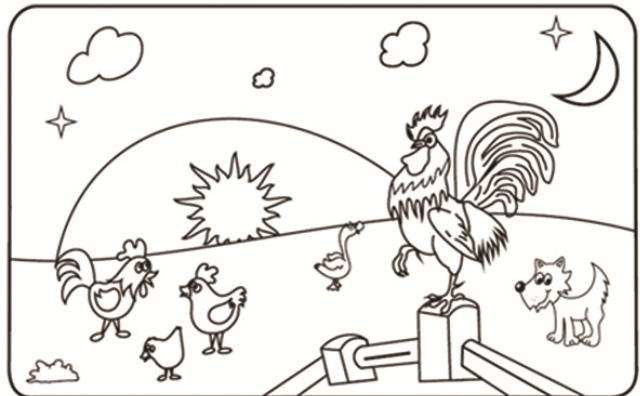
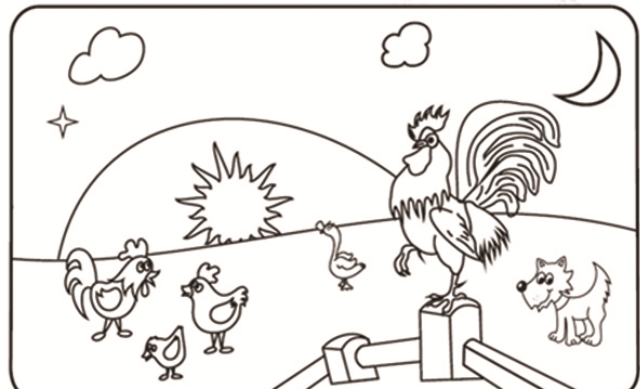
Ribe nemaju kapke pa su im oči stalno otvorene.



Drvo Baobab naraste 35m u visinu i 10m u širinu.

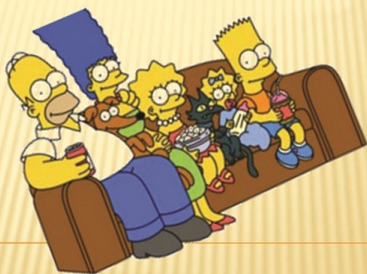


Pronađi 10 razlika!



RIJEŠENJA:
Problem kuhanja: 20 minuta
Lukine svinje: Nula, svinje ne mogu pričati.
Djedovi i očevi: Markov otac ima 40, a njegov djed sa mamine strane 46. Djed je imao 20 godina kada se Markova majka rodila, a majka je imala 16 godina kada je rodila Toma. Tom sada ima 10 godina.

SIMPSONE POZNAJETE, ALI NE ZNATE
NAŠU PRIČU.
Učenici: Rober Čavlović i Krunoslav Varga



Prijatelju, jesi si
rekao Lisi da si
zaljubljen u nju?

Ne! Sramim
se.



Liso, bi li htjela poći sa
mnom u kino?



Baš si me
iznenadio
pitanjem. Rado ću
poći.



I kako je
prošlo?



Izvršno! Rekla je da
će poći sa mnom u
kino.



Oho! Ti si nova u
gradu?

Hoćeš li mi pokazati grad,
još se nisam snašla?



Vrlo rado. Stojim ti na
usluzi.



Barte, našao sam
super curu, nova je
u gradu.



A što je s Lisom?



Joj, potpuno sam
zaboravio! Moram joj
reći da nećemo poći u
kino.

Mislim da ne bismo
trebali poći u kino?
Došlo je do važne
promjene.

Što!? Kako možeš biti
takav? Dogovorili
smo se, a ti ovako
dodeš i kažeš: "Ne
može!"

Oprosti!
Imam novu curu!

